

DE VOLKSUNIE

ORGAAN VAN DE VOLKSUNIE, VLAAMS NATIONALE PARTIJ

Beheer blad: Kartuizersstraat 58, Brussel.

BIJ DE XXXe IJZERBEDEVAART

De IJzertragedie betekende een keerpunt in de levensstrijd van ons volk. De onderdrukking van Vlaanderen in de persoon van onze frontsoldaten bereikte daar een hoogtepunt. Het xerzet ertegen zou ook daar krachtadig georganiseerd worden. Men weet dat bij de soldaten tachtig procent Vlamingen waren tegen twintig procent Walen. In het officierenkader echter waren de verhoudingen omgekeerd en Nederlandssprekende hogere officieren vonden men praktisch niet.

Over het algemeen kent men onvoldoende het fanatisme, de herrenvolkmentaliteit en de rassenhaat bij de leidende klik van onze Franstalige tegenstanders. Voor wie dit Frans fanatisme kent, voor hem zal het geen verwondering wekken dat er in Algerië ergere moordpartijen plaats grijpen dan dit ooit onder het « Nazibeest » het geval was. Het Frans fanatisme is immers nog een stuk erger dan het Duitse of het Engelse. Hun hoogheidswaan is bespottelijk, zeker thans nu Frankrijk tot een derde rangmogenheid gevallen is maar die waanzin bestaat werkelijk. Niet alleen in Frankrijk maar ook in België. De kleurpartijen trachten dit zoveel mogelijk te verdoezelen om de Vlaamse lamzakken niet op te schrikken. Door het feit zelf echter beletten zij de ontvoogding en de herwording van Vlaanderen. Wie immers zijn tegenstander niet kent, noch de gebruikte wapens, kan het moeilijk halen.

De frontsoldaten, vooral de gewone volksjongens, werden brutaal tegenover deze mentaliteit geplaatst. Zij ondervonden dat bepaalde officieren hun makkers liever de dood injoegen met een onbegrepen Frans-talig bevel dan dat ze een paar woorden Nederlands zouden gesproken hebben. Het grenzeloos belachelijk principe gold dat de soldaten maar moesten Frans kennen daar men het toch immers de officieren niet kon aandoen enkele woorden Nederlands te leren.

Volksverweer

Aan de IJzer werd het onze jongens klaar dat de Vlaamse Beweging een Volksstrijd gold, die niet alleen studenten en intellektuelen aanging maar die alle klassen van het volk, ja het volk zelf raakte. Te midden van dezelfde onderdrukking groeide toen ook de band tussen de volksjongen en de intellektueel. Instinctief voelden de volksjongen aan wie hun bondgenoten waren. Anderzijds was deze tragedie klaarblijkelijk nodig om het Vlaams-nationalisme als oplossing van het volkenvraagstuk in ons land te zien. Aan het front werd een nieuwe generatie van Vlaamsgezinden gekweekt, de Vlaams-nationalisten, begrijpelijkerwijze de hardsten in de geschiedenis van de Vlaamse Beweging. Nadat Jan Frans Willems de « taalminnaren » tot de Vlaamse Beweging gebracht had en Albrecht Rodenbach de studenten, begon thans het derde stadium, het doordringen van de Vlaamse gedachte bij de gewone volksmens en zijn strijd niet alleen voor één bepaald programpunt als de Vlaamse hogeschool, maar voor de Vlaamse volksstrijd in zijn geheel.

Als de nood het hoogst is, is de redding het meest nabij. Te middernacht wordt de zon geboren. Een Vlaams spreekwoord en een spreuk van een Vlaams kultuurfilosoof. Beide bleken waarheid want de frontgeneratie begon onmiddellijk na de oorlog de verdediging van ons volk te organiseren op dat gebied juist, waar de aanval ertegen doorgevoerd werd : het politieke. De fronters organiseerden zich tot een Vlaams-nationale partij. En zie, wat vroeger niet mogelijk bleek met alle mogelijke kulturele en a-politieke bewegingen, was thans wel mogelijk door de

Vlaamse politieke partij. Het had lang geduurd vooraleer Vlaanderen begrepen had HOE het moest vechten. In enkele jaren tijds werden thans een reeks veroveringen geboekt waar men vroeger vergeefs tientallen jaren met de kleurpartijen voor gevochten had. Met een Vlaamse partij gingen we regelrecht naar zelfbestuur, waarvan aan het IJzerfront gedroomd werd. De tweede oorlog en de repressie heeft die opmars voor enkele jaren kunnen

Franstalige pers. Wel integendeel. Hoe meer die rekels huilen, hoe meer we kunnen overtuigd zijn dat we de rechte weg bewandelen. Zij hebben zich nu eenmaal in onze zaken niet te mengen. Waarom zich trouwens storen aan « La libre Belgique », « Le Peuple » en soortgelijke kranten. Het best is te doen gelijk wij jongeren en gelijk onze Vlaamse volksmensen : ze niet te lezen. Dat is toch hun toekomstig lot. Dat de ouderen dit proces helpen bespoedigen !

van het uitschakelen van de voorinrichters door de repressie, repressie zelf duchtig meegevoerd had. Het zou de mannen aanduiden die de vaarten zouden inrichten. Het lukte gedeeltelijk want de bedevaartweide en puinen van de toren bleven eigendom van het vooroorlogse IJzerbedevaartkomitee. De invloed van de C.V.P. was echter gevoelbaar in de na-oorlogse bedevaarten. Op sommige ervan zagen we zelfs op de besproken plaatsen C.V.P.-ministers de eed van trouw aan Vlaanderen zweren, eed die ze de dag nadien op hun ministeries en in hun partij natuurlijk verloochenden. Het viel dan ook niet te verwonderen dat bij zulke tonelen jonge Vlaams-nationalisten protesteerden. En de incidenten waren niet uit de lucht.

Gaandeweg echter moesten de De Schuyffeleer's, de Van de Wiele's, de Van de Putte's toegevingen doen onder de druk van de openbare mening en de amnestie- en zelfbestuurleuzen verschenen opnieuw, hoewel steeds gepoogd werd langs de voorzitter Prof. Fransen, de officiële spreekbuis om, deze leugen te ontcrachten om zodoende te kunnen aanknopen met het C.V.P.-program. Vorig jaar nog bewees Prof. Fransen hun die dienst door over het nietszeggende méér zelfbestuur in plaats van doodeenvoudig over zelfbestuur te spreken. Terzelfdertijd trachtten die C.V.P.-ers de zuiver Vlaamse geest van de IJzerbedevaarten te breken door er ook een driekleur bij te hangen. Voor de oorlog was die er niet. Daarnaast werd een soort staat van beleg in het leven geroepen om alle uitingen van Vlaams nationaal gevoel te onderdrukken. En dat was nog het meest hinderlijke van alles. Men kon zich tot vorig jaar te Diksmuide niet eens een vrij man voelen !

Onze Eisen

Er is de laatste maanden een kentering ten gunste waar te nemen in het IJzerbedevaartkomitee. Nieuwe gezonddenkende Vlamingen kwamen de echt Vlaamse minderheid versterken. Men zou volledig willen terugkeren naar de vooroorlogse traditie. Op dat ogenblik zal het komitee onze steun hebben. Reeds dit jaar zouden er uitsluitend leeuwenvlaggen hangen en de zelfbestuurs- en amnestiegedachte zouden niet meer uitgehold worden ook niet door de voorzitter. We zullen zien. Blijft dan de aanwezigheid van die vooraanstaande C.V.P.-ers. Wij vragen niemand van het hoofdbestuur van de Volksunie in het Bedevaartkomitee maar kunnen dan ook niet dulden dat de voorzitter van de Vlaamse vleugel (ja, die vleugel schijnt te bestaan!) van de C.V.P. in het IJzerbedevaartkomitee blijft zetelen. Zij moeten eruit !

Wat die ellendige diktatuur betreft die zullen onze propagandisten doodeenvoudig negeren zo ze er nog is. We hopen dat inrichters het bij een gewone en noodzakelijke ordedienst zullen houden. Slechts wanneer we opnieuw volledig de oude vrije Vlaams-nationale sfeer zullen voelen zullen we rustig zijn. We zullen zien en oordelen !

Mr. Frans van der Elst
aan het woord op onze grote volksvergadering te Antwerpen.

onderbreken maar de reorganisatie van de Vlaamse troepen heeft ondertussen plaats gevonden in de Volksunie. De volgende verkiezingen zullen die opmars noteren.

De Bedevaarten

Groeide uit de Frontbeweging enerzijds de Frontpartij en naderhand het Vlaams Nationaal Verbond, anderzijds werden de Vlaamse Oudstrijders ook de inrichters van de jaarlijkse IJzerbedevaarten, die na enkele jaren definitief te Diksmuide-Kaas-kerke zouden gehouden worden.

De overlevenden, de leuze getrouw die een dodelijk getroffen met zijn bloed neerschreef « Hier ons bloed, wanneer ons Recht ? », zetten de strijd verbeteren en dynamisch voort. Aan het front gold de slogan « Wij eisen zelfbestuur en Vlaamse regimenten » zoals het refrein van het frontlied luidde. Onbetwistbaar was het Vlaams nationalisme aan het front een ware volksbeweging geworden. Het was dan ook natuurlijk dat de fronters zich solidair verklaarden met de getroffen activisten om amnestie te eisen. De grote figuur van de vooroorlogse IJzerbedevaarten was onbetwistbaar Prof. Dr. Frans Daels, door zijn herhaalde radikale en scherpe stellingname voor de erkenning en de zelfstandigheid van ons volk. Het zou dan ook een uitstekend idee zijn zo het bedevaartkomitee dit jaar door een ophefmakend gebaar de banneling Prof. Daels zou huldigen. Dat het zich vooral niet late afschrikken door mogelijk of zeker gehuil aan de zijde van de vijanden van ons Vlaamse volk, de

Terug naar de Traditie

Na de oorlog hebben de franskiljons de IJzertoren in de lucht laten vliegen. De schuldigen worden in de streek met de vinger gewezen, daarom dat ons franskiljons gerecht ze niet vindt. In grafschennis is die klik bedreven. Reeds na de vorige oorlog hadden ze tientallen grafzerkjes van onze gesneuvde jongens stuk geslagen om ze in betonwegen te verwerken. In ons land mocht dat. En wie het officiële Brussel kent zal dat begrijpen ! Het opblazen van de IJzertoren betekende echter niet het uitroeien van het Vlaams nationalisme. Integendeel betekende het de heropleving ervan. Wie gezond verstand had zag in dat de anti-Vlaamse kampanje niet de incivieken gold, maar wel Vlaanderen zelf.

De IJzerbedevaarten zouden hernomen worden. Toen maakte de C.V.P. gebruik

IJZERBEDEVAARDERS,

SIMPATISANTEN VAN DE VOLKSUNIE,

VLAAMSE VRIENDEN,

WIJ VERWACHTEN U IN DE

ATLAS-KELDER

ten huize van Ingenieur JAN DE BOND, IJzerlaan, 32, Diksmuide
(op 150 meters van het IJzerkruis)

GEZELLIGHEID — GEESTDRIFT — MUZIEK EN ZANG

De BIERKELDER is open de dagen van de IJzerbedevaart op 17 en 18 augustus.
MEN SCHENKT ER DE BESTE BIEREN

Edele ziel herdacht

herdenking werd heel wat ge-
Priester Daens. Velen
over het gekwijn van «La
» Wijn verbazen er ons
over hoe het mogelijk is van
nog zoveel eer aan te doen.
die krant toch rustig links lig-
chts zo haar dit aangenamer
jongere Vlaamse generatie
een blik meer maar laat haar
aan een rustige dood tege-
Wij begrijpen doodeenvou-
de het mogelijk is dat oudere
inden die krant nog geregeld
zelfs nog de moeite getroosten
menten te weerleggen. Laten
ingen gang gaan. En wil de
venijn spuwen, laat ze haar
n. Zij verliest het toch altijd.
folklore is ze zelfs niet eens

at bij de herdenking van priester
ns gelijk bij tal van andere volksfigu-
zoals onlangs ook een Leuridan som-
ge priesters zich verzetten tegen een
rechtige mis en tegen een offergang zal
wel verband houden met hun lektuur van
de « Libre ». Laat er ons niet al te zeer
aan ergeren maar gaan wij rustig onze
gang. Kerk en geloof is nog iets anders
als de eigenzinnigheid van hier of daar
een priester-potentiaat. Er zijn er ge-
lukkig toch ook heel wat anderen, die
naast en bij het volk staan. Priester
Daens staat niet alleen.

Wat allemaal moeilijk was

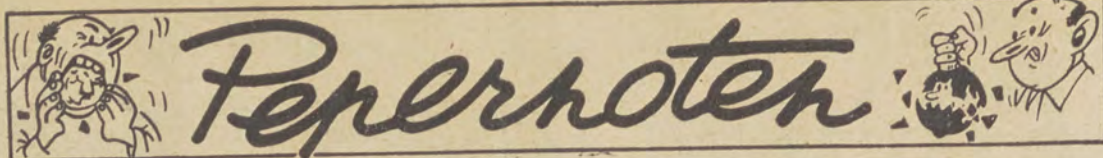
Iedereen — want tal van C.V.P.-ers
zitten in het beschermkomitee voor de
herdenking! — ergert er zich thans aan
dat de grote tegenstander van Priester
Daens, namelijk Woeste, de man van de
franskiljonse konservatieven, van het
kapitaal en van de hogere geestelijkheid,
het klaaar gespeeld kreeg ook de toen-
malige Gentse bisschop, Mgr Stillemans
voor zijn wagen te spannen. Aan pries-
ter Daens werd immers op een bepaald
ogenblik verboden de H. Mis te lezen
en zelfs van het priesterkleed te dragen.
Thans noemt men hem de voorloper van
het christelijk syndikalisme en de naam
van zijn « scheurpartij » werd zelfs over-
genomen door de « grote » christelijke
partij. Priester Daens was immers de
stichter van de eerste Kristelijke Volks-
partij tegen de toenmalige Staatskato-
lieke partij die in 1944 tot C.V.P. zou
omgedoopt worden.

De C.V.P.-krant « De Standaard »
kritiseert niet weinig de houding van de
toenmalige geestelijke overheid van pries-
ter Daens en « de wijze waarop materiële
en geestelijke dwang werden uitgeoef-
end ». Zij voegt er zelfs aan toe : « Men
hoopt in stilte dat zulks thans niet meer
denkbaar is... ».

Wij zijn met « De Standaard » ak-
koord op dit punt. Op ons moet men
nooit rekenen om machtsmisbruik te
steunen. Als christelijke leken zullen wij
steeds de waarheid in geweten dienen,
zelfs wanneer franskiljonisme of kapitaal
er in slagen geestelijk machtsmisbruik te-
gen ons in te zetten. We hopen van
« De Standaard » hetzelfde !

En Theo Brouns

De bewogen geschiedenis van ons
vertrapt volk kende niet alleen een pries-
ter Daens die men schromelijk onrecht
aandeed en trachtte lam te leggen, ze-
kende ook personen die men wettelijk
vermoord heeft. Een Theo Brouns net
zoals een Vindervogel behoorden daartoe.
In een degelijk brosjuurtje « Theo
Brouns en de Terreur in Limburg » wor-
den thans de omstandigheden belicht in
dewelke gouverneur Brouns zijn provin-
cie moest besturen. In uiterst moeilijke
omstandigheden droeg hij zware verant-
woordelijkheden. Dat hij niets ondoor-
dacht deed wordt duidelijk bewezen in
deze brosjure, waarin we de hand menen

te herkennen van een Limburgs oud-
volksvertegenwoordiger. Even wordt
ook herinnerd aan de vuile rol van de
snerkrant « Het Belang van Limburg ».
Wij die hun gemene vervalsingsprocé-
dé's gezien hebben bij de verkiezingen
zullen er niet van verschieten. En zo
sommigen menen dat wij overdrijven dat
ze « Het Belang van Limburg » dan
maar vragen een proces tegen ons in te
spannen wegens « eerroof ». Dan zul-
len ze ons wel geloven !

Vlaamse notarissen
over « hun sociale rol ! »

t' Stond in de bladen. De heren nota-
rissen hebben gekongresseerd te Oos-
tende. Daar in ligt niets uitzonderlijks.
Maar dezen van Brugge, Gent en Ant-
werpen moesten toch iets speciaals doen:
in deze vlaamse stad spraken ze frans !

Het is lang geweten dat de leden van
deze kaste, op enkele uitzonderingen na,
tot de meest fransdolle individuen van
het vlaamse land behoren.

Hoe komt dat ?

Door de opvolging van vader op zoon,
maar vooral door het versjacheren van
notariële studies aan de meest biedende !

De opvolging van vader op zoon is
verdedigbaar, maar ze is zeker niet demo-
kratisch. Het verkopen van de opense-
vallen studies aan de meest biedende,
met de goedkeuring van de minister van
Justitie, is een van de onaantvaardbaar-
ste antisociale praktijken die in dit land
nog bestaan. Alle regeringen lieten oog-
luikend begaan, de huidige echter meer
dan de vorige. Daar er weinig of geen
socialistische notarissen zijn, werden de
openvallende studies aan reactionaire li-
beralen toegeworpen, zodat het percent
fransdolle notarissen in Vlaanderen on-
der het bewind van Van Acker gevoelig
is gestegen. Daar ze zelf overtuigd zijn
geen benul te hebben van hun sociale
rol, en door de bevolking als dusdanig
zijn gekend, hebben ze uit oogverblin-
ding dit onderwerp op hun werkpro-
gramma bovenaan geplaatst !

Hun eerste sociale plicht is de taal te
gebruiken van het volk waaronder en
waarvan ze leven ! Doch dat snaptten
zelfs dezen van Gent, Brugge en Ant-
werpen niet !

Idiotie of cinisme; wat zou het zijn ?

En steeds maar
op de kleine Vlaamse boer

Wie zegt er nu dat de grote Waalse
herenboer die Minister van Landbouw is
niet voor de boeren zorgt ? We bedoe-
len onder boeren natuurlijk de grote
Waalse boeren want bij de gekende
Waalse verachting voor de Vlaamse
beest (bidde de flamin !) komt het bij de
minister niet eens op aan de kleine en
middelgrote Vlaamse boer te denken.
Men overweegt thans de melkprijs tot
3 fr. 50 bij de boer te verhogen. Maar
denk nu maar alvast niet, stedeling, dat
de boer er daarom meer zal aan verdie-
nen. Wel integendeel want de prijs van
de voedergranen haver, gerst en rogge

zou circa 50 fr. duurder worden en de
mais ongeveer 30 fr. En in tegenstelling
met hetgeen een leek zou denken is dit
geen voordeel voor de kleine boer, wel
een nadeel. Hij moet inderdaad veel voe-
dergranen kopen voor het vetten van zijn
vee. Wie er dan wel voordeel bij heeft ?
De grote Waalse boer die tot het kiezers-
korps van de minister behoort. Die heb-
ben voedergranen te verkopen. En nog
iemand anders. De staat natuurlijk !
Want de prijsverhoging zou het gevolg
zijn van het feit dat zij op de talrijk in-
gevoerde voedergranen een belasting
zouden zetten van 50 fr. en voor de mais
30 fr. Zo zou de schatkist van Liebaert
die lek is weer wat gevuld kunnen wor-
den en Aziel zal met een uitgestreken ge-
zicht zeggen dat ook voor de boer iets
gedaan werd.

Jos van Eynde zal anderzijds de lof-
trompet steken in de « Volksgazet ». On-
dertussen vragen de talrijke onnozelaars
in de regering (zo noemde Van Acker
hen toch onlangs te Gent) zich niet af
wat er zal gebeuren als de buitenlandse
voedergranen in plaats van 230, 240 fr.
haven Antwerpen 100 fr. duurder binnen-
komt ! En de boeren voegen er aan toe
dat men spreekt van de melkprijs te ver-
hogen juist nu men de herfst- en winter-
periode ingaat, een periode dat er weinig
melk is en een periode ook dat het vee
niet meer grazen kan, maar op stal gaat
en dan ook voedergranen nodig heeft.

Nu aan landbouwpolitiek doet onze
huidige grote liberale Waalse herenboer
al net zo weinig als de vorige grote
Waalse C.V.P. herenboer. Minister zijn
is het grootste genot. En vermits het
toch traditie is de Vlaamse landbouw op
te offeren aan de Waalse zwaarindustrie
en de schijn te redden door de Waalse
grote boeren te helpen, ja waarom zou
men zo niet voortboeren.

De kleine Vlaamse boer is toch niet
slim. Hij kiest toch nog altijd wel voor
de partijen die hem sinds tientallen jaren
uitzuigen !

Wanneer zal het beteren ?

In latere mededelingen van het Mi-
nisterie voor Landbouw heet het dat de
geheven belastingen op de ingevoerde
voedergraangewassen in het landbouw-
fonds zouden gestort worden. Hopen we
dat het zo zal zijn. Anderzijds hebben
we weer een typisch staaltje gekregen
van de Belgische landbouwpolitiek. De
prijs van de aardappelen lag wat hoog,
dus maar een maximumprijs van 1 fr. 50
per kilo vastgesteld. Voor maximaprij-
zen is de regering steeds te vinden. Zo
zal het nooit fatsoenlijk gaan voor de
boeren. In plaats van maximumprijzen
dienen overal minimumprijzen vastge-
steld gelijk dat in Nederland en in an-
dere landen gebeurd. Men moet toch ook
erom bekommerd zijn van hogerhand dat
de boer kan leven. Ook hij heeft recht
op een minimumloon.

Thans spreekt men er echter weer
over dat de prijs van de stikstof gaat
verhogen ! Maanden geleden eisten we
20 p.c. verlaging op de stikstofprijzen.
Enige tijd nadien nam de Boerenbond
die eis van ons over. Thans zien we voor
hen echter een goede gelegenheid om
iets te doen. Hun voorzitter en de voor-
man van de C.V.P. boerenverdedigers
zit immers in de beheerraad van de
grootste Waalse stikstofabriek. Zou hij
thans het daar thans niet met een speka-
kular gebaar kunnen afstappen uit pro-
test tegen de nieuwe prijsverhoging ?
Wanneer het het belang van de boeren
geldt moet hij toch een persoonlijk voor-
deel kunnen prijsgeven. Hij is toch al
veearts, senator en voorzitter « Boeren-
bond ». Zijn inkomen is dus hoog ge-
noeg. Alle boeren willen met hem rui-
len.

Kunnen ook zij niet dreigen ?

Vaak hoort men de bewering dat de
boeren niets vermogen omdat zij over
geen sindikaten en geen partij beschik-
ken. Dit is onjuist. Er zijn meer boeren
die voor de C.V.P. kiezen dan arbei-
ders, dus kan die partij voor de boeren
evenveel doen. En de boeren hebben een
zeer grote boerenvereniging die iedereen
kent. Maar zegt men de arbeider kan
door zijn revolutionaire methodes des-
noods het economisch leven verlammen.
Hij kan het treinverkeer blokkeren en
de gas- en elektriciteitstoevoer afsnij-
den ? Juist. Maar de boer kan de melk-
toevoer afsnijden en de wegen blokke-
ren door in elk dorp enkele bomen om
te kappen.

Wanneer het landbouwsindikaat wil
kan het evenveel als het arbeiderssindi-
kaat. Op de wil alleen komt het aan. En
denkt onze boer niet dat moest het zo
slecht met de arbeider gaan men reeds
lang zou bedreigd hebben met de uiterste
middelen ?

De eeuwige « Standaard »

Wie gedacht had dat « De Stan-
daard » wat bekeerd zou zijn en zich
meer zou gaan bekommeren om een
Vlaams eenheidsfront te steunen dan om
flaminganten bij te scharrelen als kiezers
voor de Struye's en andere franskiljons,
die de C.V.P. beheersen, is er aan voor
zijn moeite. « De Standaard » blijft on-
der de mom van het radikalisme, de eeu-
wige verkoper van onze Vlaamse belan-
gen. Lange tijd heeft ze ons met rust
gelaten. Met lede ogen aanziet ze het dat
alle Nationalisten zich rond de Volks-
unie geschaard hebben de laatste tijd, ja
zelfs eeuwige alleenlopers.

Het eenheidsfront van de Nationalis-
ten is een feit in Vlaanderen en iedereen
begint het te weten ! Dat laatste vooral
dient verdeden. Daarom dat « De Stan-
daard » op dinsdag laatstleden met iets
nieuws voor de pinnen gekomen is.
Naast « De Volksunie » zou er een
tweede « dissidentie » bestaan, een Ka-
tolieke Vlaamse Volkspartij ! Het joef-
je van de Volksunie als dissidentie moe-
ten we niet meer weerleggen. Kwade
trouw weerlegt men niet, die bevecht
men tot het uiterste. En « De Stan-
daard » is een blad vol kwade trouw,
« een kotsmiddel » zoals priester-dichter
Cyriel Verschaeve terecht dit blad noem-
de. En die Katolieke Vlaamse Volks-
partij ? Wel die is niet nieuw. Die be-
staat al tien jaar in de verbeelding van
een brave zonderling die Petrus van
Moere heet en die dichter-komponist-
filosoof en politicus is. Dit laatste in zijn
vrije uren en op zijn eentje. De man en
zijn partij komen zelfs nooit op bij ver-
kiezingen. « De Standaard » weet dit
alles natuurlijk zeer goed en alle politiek
ingewijden glimlachen eens als zij om het
jaar een politiek pamfletje en een liede-
renbundel van Petrus van Moere toege-
zonden krijgen. Maar « De Standaard »
wil bij haar lezers uit de buitengemeen-
ten die niet goed op de hoogte zijn de
indruk wekken dat de Volksunie aan het
versplinteren is. Och arme ! En dat juist
nu, nu alle nog afzijdige krachten ons ter
hulp schieten. O Standaard, smerig
blaadje vol leugens en kwade trouw !

Lees en
Verspreid
DE VOLKSUNIE

Postabonnement tot einde 1957
slechts 50 fr. te storten op giro
N° 5445.46 van Wim JORISSEN,
Brussel.

Aan Volksvertegenwoordiger Robijns te Maaseik

Geachte Heer,

Misschien is het vreemd dat ik U schrijf. Ik heb U nog nooit gezien en noch minder ooit gehoord.

Voor hen die Maaseik niet bewonen kunt ge zelfs voor een bescheiden man doorgaan want in de C.V.P. behoort gij tot de groep der zwijgers die in het parlement als muurbloempjes dienst doen of in het beste geval als schouw-garnituren. Deze hoedanigheid bezit ge echter niet alleen. Al uw Limburgse kollega's behoren tot dezelfde kwalitatieve groep.

Andere doen zich echter meer opmerken dan U. Althans op onze dorpen en niet zo dadelijk door politieke werking. Maar ze laten zich dan toch opmerken! Senator de Schaetzen uit Tongeren doet dit vaak bij begrafenissen door bij de offergang tussen de dames op te marsjeren. Het heet dan dat « meneer de senator » zich op het laatste nippertje nog kon vrijmaken. Mevrouw Germaine Craeybeckx — mevrouw is kamerlid — kent reeds hetzelfde kneepje. Als volledig ontvoogde dame stapt zij bij de offergang vooraan op bij de heren. Het heet dan dat zij het verschrikkelijk druk heeft en dadelijk verder moet.

Zo juist schreef ik over uw bescheidenheid. Te Maaseik vertelt men echter dat dit niet helemaal zo is. Gij zoudt willen burgemeester worden. Dat is echter uw goed recht. Alleen is het dan maar onbegrijpelijk dat ge het samen met uw doorluchtige burgervader zo aan boord legt dat het niet meer alleen van uw partij zal afhangen of ge burgemeester zult worden. De mistevredenheid broeit te Maaseik in velerlei kringen, die elk voor zich belangrijk zijn. En onze kleine pink vertelt ons dat die slachthuisgeschiedenis U ook bij de gemeenteraadsverkiezingen lelijke persten zal spelen. Het begint zelfs al een zekerheid te schijnen dat dan de rollen zullen omgekeerd worden. En eerlijk gesproken, mijnheer de volksvertegenwoordiger, mag iedereen om beurt niet eens recht van beslissen hebben? Ook bij de parlementsverkiezingen zullen de boeren van uw kant geen redenen hebben om U hun tevredenheid te bewijzen.

Of dit de reden is waarom ik U nu schrijf? Neen. Tenslotte hebt ge het recht stommiteiten uit te halen. Alleen worden stommiteiten vaak duur betaald. Dan past het niet te jammeren vooral als men vooraf uitdrukkelijk gewaarschuwd werd. Wat me thans dwars zit is uw ondemokratische houding en uw boemanpolitiek. We hebben dus — en met heel wat bijval — een Volksuniejongerenafdeling gesticht in uw stad. Welnu gij hebt de jongeren bedreigd met tegenaktie, wat alle betekenissen open liet!

Is dat geen bedroevend schouwspel! Waar blijft de vrijheid van mening, waar de democratie, die gij en uw partij zo heet voor te staan? Zo er moet gedebateerd worden — zonder dreigementen dan! — laat dan uw C.V.P.-jongeren — die zijn er toch nog te Maaseik? — met hen debateren. Dat is passend. Wanneer gij wenst te debateren dan kunt ge dat met mij doen. Ik ben steeds bereid met U het debat aan te gaan te Maaseik. Laat me maar weten waar en wanneer. Maar de jongeren? Laat hen met rust of probeer ze te overtuigen. Zo doen wij dat tenminste. Niet dat we uw dreigementen vrezen. De jongeren die daarom wegvalen zijn niet

dat de achtereenvolgende Pausen die bischoppen en priesters uitdrukkelijk verzoeken niet tussen te komen in zuiver politieke aangelegenheden. En op gebied van godsdienst is de Volksunie een christelijke partij gelijk de C.V.P. met dit verschil dat wij de godsdienst niet uitbuiten en ook de pastoors niet misbruiken om ons werk te doen. Dat werk doen wij zelf. Aan de pastoors en paters die voor ons zijn — en zij zijn vrij talrijk — hebben wij nog nooit gevraagd propaganda voor ons te maken. Laat dus uw misselijke verhaaltjes die gij te Brussel, Antwerpen of Gent niet durft gebruiken. Onze Maaslanders zijn niet dommer dan die stedelingen.

Een woord over de landbouwpolitiek zult ge me dan nog veroorloven? Gij laat U doorgaan als vertegenwoordiger voor de landbouwbelangen. En inderdaad op enkele zeldzame boeren na die nog zo dwaas zijn liberaal te kiezen heeft uw partij de alleenvertegenwoordiging voor de boeren. Wat wij over die zaak denken vindt ge elders uitvoeriger in dit blad en hebben we onze boeren op honderden meetings gezegd. Alleen dit. Als het zo slecht gaat met de boeren denkt ge dan niet dat de boeren maar zwakke advocaten hebben om voor hen te pleiten? We hebben inderdaad de indruk dat de C.V.P. advocaten zich voor de boeren niet moe maken. Zelfs niet moe gemaakt hebben onder de homogene C.V.P. regering want ook toen deugde het niet! Zo ge toch voor de boeren niets uitricht zou het dan ook niet eerlijker zijn er mee op te houden als hun verdiger te willen doorgaan, gij en uw partij?

Ik wil eindigen, mijnheer de volksvertegenwoordiger. En ik wil U werkelijk uitstekend bedoeld een goede raad geven. Laat de Volksunie te Maaseik en omgeving rustig begaan. Ze tegen houden kunt gij niet en kan ook uw partij niet. Alleen zult ge door ons te bevechten ons vlugger vooruitbrengen. Want er zijn te Maaseik en omgeving heel wat mensen die niet bij ons staan maar die ons hun sympathie zullen geven wanneer ze weten dat gij ons bevecht.

Uw genegen,
Wim Jorissen.

Een kruis in een vuist.

Veel wordt er de laatste weken de nadruk gelegd op de ernst die er bij de IJzerbedevaart moet zijn. Tot zo ver goed. Het mag echter geen afleidingsmaneuver zijn om er weer een doodbraafding van te maken. De bedevaarders zullen nooit de geest van voor de oorlog vergeten. Het kruis op de bedevaartweide is niet alleen een kruis, een gebed voor de doden. Het is eveneens een vuist waarmee het testament van de doden: zelfbestuur dient bevochten. Laat de jeugd dit nooit vergeten, alle gesuf van kwezelaars ten spijt!

Op vrijdag 9 augustus werd het 82 jarig oude moedertje van Mevrouw Peeters-Nicasie, voorzitter van de Volksunie-Vrouwen te Schaarbeek begraven. De Volksunie biedt hierbij aan Mijnheer en Mevrouw Peeters-Nicasie die op het sekretariaat en voor het blad zo uitstekend als belangloos werk verrichten, onze innige gevoelens van deelneming aan.

Drietaligheid in Kongo

Het weze ons veroorloofd, als reeds meer bevoegden terzake hun standpunt verwoorden en er schot blijkt te komen in het uitvaardigen van de dekreten door artikel drie van de Koloniale Keure gewaarsborgd, die de taalregeling in Kongo moeten in het leven roepen, een kleine nota te wijden aan een probleem, dat er geen zou zijn, moesten Walen en Vlamingen in het Moederland, dezelfde ruimte en breedte leggen in hun denken als Vlamingen en Walen in ons overzees gebied.

Wat vooral deze regeling heeft voortgevoerd is, het onomstootbaar feit, dat er in Vlaanderen nog veel « évolués » leven, die denken Frans te moeten spreken en meer nog denken zich helemaal te moeten in- en uitleven in de Franse cultuur om als gekultiveerd te kunnen doorgaan. Dat dit naapen achterlijk en hinderend is en de lachlust opwekt kan tot hen, bij gemis aan hersenen, niet doordringen.

Uit Belgisch standpunt bezien is het onnodig te herhalen met de Vlaamse Vriendenkring uit Kongo, dat het uitbliven van die dekreten, niet alleen « de schande » van België, maar uitermate onbelangrijk is.

Hoe ook de dekreten zullen luiden, hoe onvolmaakt ze ook zullen zijn, het overwegend deel der Vlamingen en Walen in Kongo bezit genoeg realiteitszin om hier voor België te leven, en zodoende eindelijk de « Belgische idee » waar te maken.

Eentaligheid in alles brengt alleen maar ijdele twisten teweeg die aan gans de communautair schade. Eindeloos geredetwist waaraan we hier in Kongo zoals aan ijdele woorden lak hebben. Wanneer een weduwnaar met kinderen die alleen Nederlands spreken een weduwe huwt, waarvan de kinderen alleen Frans spreken, kan er geen huisgezin bestaan, zolang niet alle kinderen tweetalig zijn geworden. Vriendschap en liefde eisen respect, onderlinge waardering en wederzijdse verdraagzaamheid op.

Ook in ons overzees gebied is het nodig vooruit te zien. Meer inwijking uit Vlaanderen en Wallonië moet zo niet massaal, dan toch ten eerste mogelijk gemaakt. Het is onverantwoord te denken dat binnen een paar decennia de inlanders ons niet meer zullen nodig hebben. Integendeel men moet het aantal Belgen in Kongo verminderen. De inlander, enkele grote uitzonderingen niet te na gesproken, moet in alle aspecten van het leven zeer goed worden omringd, zeer goed worden ondersteund.

Men mag ook niet uit het oog verliezen dat veel Vlamingen en Walen zich hier blijvend hebben gevestigd en vele anderen nog zich hier blijvend zullen vestigen. Ook voor hen zullen dus blijvend de rechten van de mens moeten gelden.

Het komt ons dus heel natuurlijk voor dat, we hier niet naar tweetaligheid, maar wel naar drietaligheid gaan. Laat ons niet dezelfde fout begaan als andere kolonize-

renden, die overal netjes worden opgedoekt en buitengekuist. En juist daarom in grotenmate omdat ze dezelfde fout begingen die België, honderd jaar lang, aan Vlaanderen beging. Koloniseren is waarheid brengen, is in een achterlijk wezen alle maatschappelijke, sociale, kulturele begrippen en alle andere menswaardige uitingen tot volmaakte rijpheid laten groeien. En hem vooral de kans laten dit in zijn eigen taal, ik zeg wel taal en geen dialect te laten doen.

Tot nogtoe doet de studerende of afgestudeerde inlander, — die wel onderricht is, maar nog zeer weinig opgevoed omdat opvoeding niet uit de grond kan gestampt maar een zeer lang wordingsproces nodig heeft, of hij nu évoluë, semi-évoluë of aspirant évoluë is, — zoals de « évolués » in Vlaanderen, waarover ik het in de aanvang van mijn nota had.

Door de uitvaardiging van de dekreten zal hieraan veel worden verholpen, omdat hij de gelegenheid zal krijgen een andere cultuur aan de Franse te vergelijken en besuitten te trekken. Vele inlanders die ik ken beweren, veel gemakkelijker Nederlands te kunnen leren dan Frans. Ik durf dit alleen te verantwoorden voor de Oost Provincie, daar ik de andere niet genoegzaam ken.

Maar het is onafwendbaar, er komt een tijd dat hij grijpt naar zijn eigen taal, wanneer hij in rechte een ware geëvolueerde zal zijn, en zelfrespekt zal bezitten. Maar welke taal? We vergeten te vaak dat er in Kongo geen volk leeft, maar verschillende volks groepen, maar de overwegende meerderheid van het gemiddelde ras behoort toe aan de bantoegroep. Swahili, de taal der beschaaften, is klaar, heeft veruit de grootste woordenschat is gemakkelijk om leren en kan als handelstaal dienst doen. Swahili kan dus in Kongo een bestuurstaal worden, omdat volgens Pater Maurice Briault, in dit door het Arabisch beïnvloede dialect, de juiste uitdrukking wordt aangetroffen om een metafysisch begrip, een abstract idee te verwoorden, hegeen in andere Afrikaanse talen ontbreekt.

Wel wordt de inlander in de lagere school in zijn taal onderwezen, maar wij moeten veel verder gaan. Het is niet voorbarig van nu reeds vooruit te zien en stilaan en geleidelijk naar volledig onderwijs te streven in zijn taal. Het is pedagogisch onbewijstbaar dat daar een groot voordeel voor zijn vooruitgang aan verbonden is.

Geef een mensengroep een taal en het wordt een volk.

Nu in het Moederland en ook hier in groter mate de Belgische idee en de « Belgische eenheid » een feit wordt en reeds is, kan ook België en Kongo een eenheid worden op voorwaarde van de drietaligheid in het openbaar leven.

Ons dunkt in overwegende mate daardoor!

F. V. W.

Kroniek der Ziekteverzekering OMZENDBRIEF VAN DE LANDSBOND DER BEROEPSMUTUALITEITEN SABOTEERT TAALWET

De landsbonden der mutualiteiten zijn onderworpen aan de taalwet van 1932. Dit is reeds meer dan eens beweerd en ten slotte bewezen door de toenmalige minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, G. Van den Daele. Toen dit feit het licht werd ontkent o.a. door « De Nieuwe Gids » hebben we de ministeriële omzendbrief afgedrukt.

Het spreekt vanzelf dat geen enkele landsbond de taalwet korrekt toepast; zeker niet in hun inwendige diensten en nog min in hun betrekkingen met het Rijksfonds. Op de vijf geneesheren-direkteurs dezer landsbonden, is naar ons werd medegedeeld, een enkele tweetalig, n.l. deze van de landsbond der kristelijke mutualiteiten. De anderen hebben nooit de tijd gevonden om Nederlands te leren, ze moeten te sterk kumuleren!

In de liberale landsbond vullen sommige medische adviseurs van het Vlaamse land, hun steekkaarten in het Frans in, o.a. te Brugge! Hun geneesheer-direkteur gebruikt alleen Frans in zijn briefwisseling met Vlaamse patroons, die geen tijd hebben hem zijn Franse brieven terug te sturen.

De landsbond der Beroepsmutualiteiten spant de kroon in zake Vlaamshaterij. Hij huist in Brussel in de Willem de Zwijgerstraat! De geneesheer-direkteur kent geen Nederlands. Sommige medische adviseurs die Vlaamse verzekerden onderzoeken en bezoeken, stotteren hun taal en schrijven Franse brieven naar Vlaamse dokters. Bij protest verontschuldigen ze

zich en — herbeginnen 's anderdaags! Hun administratieve diensten sturen naar Vlaamse dokters in 't Frans gestelde prestatiebriefjes. Hun betaalmesters komen in Vlaamse steden de verzekerden uitbetalen en spreken dezen in 't Frans aan. « Men » moet eerst zeggen dat men geen Frans verstaat, eerst dan spreken ze ook « Vlaams ». Waar gebeurt dit allemaal? In sommige Fabelfabrieken! Waarom gaan de verzekerden naar geen andere mutualiteit over? Omdat de fabriek die ziekenbond in de fabriek zelf organiseert en daar de uitbetalingen doet. Ze zorgt ook voor de nodige paperassen! De arbeiders en bedienden die er werken wensen de bazen niet te ontmoeten met elders te gaan!

Al bestond er geen taalwet dan nog ware het normaal dat de landsbonden, de eeuwig deficitaire landsbonden, die jaarlijks 900 miljoen te delen krijgen uit de staatskas, en daarenboven uit diezelfde, door de gemeenschap gespijste staatskas regelmatig hun tekorten zien aangezuiverd, de taal gedruken waar ze normaal moet worden gebruikt. Maar waarom spreken over normale toestanden in een land met abnormale staatsstructuur!

Toch willen de landsbonden ook de sanering!

Telkens de landsbonden kongresseren stellen ze besluiten op en sturen ze moties naar de minister en de pers!

De Landsbond der Neutrale federaties heeft eens te meer gekongresseerd en onveranderlijk luiden de besluiten:

lees door blz 7

stevig genoeg om in onze gelederen te strijden. Daar zullen we niet eens achter vissen. Wij zijn geen C.V.P.-ers, wij kunnen alleen mensen met een stevige ruggegraat gebruiken. En de anderen? Die zult ge daardoor alleen maar aanvuren. Daarom gaat het niet. Maar de methode is zeker geen methode voor een intellectueel, wat gij toch wenst te zijn?

En nu ik U toch schrijf moet ik U toch nog over iets anders opheldering vragen. Enkele maanden geleden kante ge U op C.V.P. studievergaderingen tegen amnestie. Dit nu is iets wat ik van U niet begrijp. Te onpas laat ge uw propagandisten overal vertellen dat onze bisschoppen voor de C.V.P. zijn en tegen de Volksunie, wat goed mogelijk is en wat hun recht is. Maar onze Paus heeft zich in 1949 reeds voor amnestie uitgesproken. En gij die uw propagandisten de gewone man doet wijsmaken dat het zonde zou zijn voor de Volksunie te kiezen bestrijdt schaamteloos het dringend verzoek van onze huidige Paus! Naar een pastoor of een bisschop moet men dus op politiek gebied luisteren maar aan de Paus mag men zijn hielen vegen! Gij weet wel dat dit niet opgaat. Gij weet zelfs

VAN DE FRONTPARTIJ NAAR DE VOLKSUNIE

40 JAAR VLAAMS NATIONALISME

Veel nationalistische krachten zouden nu teleurgaan. De stoten die zij in het naoorlogs anti-Vlaams offensief hadden moeten ontvangen en het ineensinken van hun levenswerk, hadden velen diep ondermijnd. Ontgoocheld zouden zij zich nu terugtrekken of zouden zij stilaan tot de overtuiging groeien dat de partijpolitieke strijd hopeloos was en nog alleen heil kon worden verwacht van een nationalistische beweging boven de partijen. Anderen lieten zich passief in de C.V.P. opslorpen. Ontegensprekelijk kwam het Vlaams-nationalisme verzwakt te voorschijn uit de verkiezingen van 1949. Het droeg er niet toe bij de werking te bevorderen van die nationalistische vastbesloten bleven de partij opnieuw uit te bouwen.

In 1950 zal de koningskwesie de volle inzet van de verkiezingen vormen. Het Vlaams-nationalisme zal er ten slotte niet aan deelnemen. De geestdrift was trouwens niet bijster groot, daar men het gevaar inzag dat het Vlaams-nationalisme tussen links en rechts zou vermord worden. Wanneer een volstrekte C.V.P. meerderheid aan het bewind komt, kijken sommige Vlaams-nationalisten zelfs hoopvol die kant uit, er van overtuigd dat die « grote » en « Vlaamse » partij nu wel snel het Vlaamse programma zal vooruithelpen... De C.V.P. zelf zal er snel voor zorgen die onnozele halzen definitief van hun laatste illusies te bekoelen. Vier jaar C.V.P. volstrekte meerderheid zullen het klare bewijs leveren dat van die partij — zo ooit van een kleurpartij — nooit of nimmer heropstanding of redding voor Vlaanderen te verwachten valt.

De twistvraag « Partij of Beweging » zal echter open blijven. Zij zal nog lange jaren verlamdend blijven werken bij de opbouw van de « Vlaamse Koncentratie », de nieuwe Vlaams-nationale partij. De eerste partijkeren worden nu gelegd. De uitbouw van een nieuwe organisatie wordt aangevat en de propaganda wordt opnieuw ingezet. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1952 worden in Antwerpen de eerste Vlaams-nationale gemeenteraadsleden verkozen.

Innerlijke spanningen in de schoot van de Vlaamse Koncentratie zijn er de oorzaak van dat zij er niet zal in slagen een stelselmatige en geordende aktie te voeren en de meerderheid der Vlaams-nationale krachten te bundelen. Bij de verkiezingen van 1954 zal een groep Vlaams-nationalisten in laatste instantie een verkiezingskoalitie op touw zetten, de « Kristelijke Vlaamse Volksunie », die er in een ruim opzet naar streeft naast de Vlaamse Koncentratie ook de andere Vlaams-nationalistische denkende kringen, alsook middenstands- en boerenorganisaties te groeperen.

Er werden 114.000 stemmen behaald en één volksvertegenwoordiger verkozen. Weer kwam de ontgoocheling na opnieuw hooggerichte verwachtingen. De Vlaamse Koncentratie, die de toestand niet had kunnen beheersen, sprong uiteen.

Het Vlaams-nationalisme stond in die dagen op het laagste punt van zijn kurve. Het werd sinds het einde van de oorlog bijna uitsluitend gedragen door de vroegere krachten. De oorlogsgeslachten waren uitgeschakeld geworden of hadden zich volledig afzijdig gehouden. De jongste generaties vertoonden een volslagen apatie voor Vlaamse

vraagstukken of waren in de C.V.P.-doolhof terechtgekomen. Pas nu begon een nieuwe jonge Vlaams-nationale stroming haar eerste vruchten af te werpen. Bij de vroegere Vlaams-nationale krachten hadden velen in ontmoediging alles laten schieten of hadden zich in de C.V.P. laten opslorpen. De opeenvolgende ontgoochelingen maaiden telkens brede schijven weg, zodat er van de lijst-aanvoorders en van de meeste kandidaten van de verkiezingen van 1949 maar weinig waren overgebleven in 1954. De ziekelijke vergelijking met de opgang van de Frontpartij na 1918 werkte remmend. Toch bleef, zelfs na de verkiezingen van 1954, een deel van de vroegere Vlaams-nationalisten vastbesloten de strijd verder te zetten. Een artikel uit die dagen geeft nochtans hun vertwijfeling weer, onder de titel: « Een einde of een nieuw begin? »: « Wij moeten de Vlaams-nationale continuïteit, de Vlaams-nationale aanwezigheid verzekeren tot een jonge, ongerepte Vlaamse generatie aantreedt. Het is niet eens zeker dat wij de sjouwiers van de stenen zijn. Wij zijn wellicht een vergeten en verloren voorpost, waarvan de enige taak was, stand te houden tot een reorganisatie van het front voltrokken is... Wij hebben zware slagen moeten in ontvangst nemen en wat van onze vesting overbleef, is door de onsamenvangende politiek en het onderling gekrakeel der laatste maanden zeker niet verstevigd... »

Zo waren de gelederen snel geslonken. De nieuwe krachten waren nog weinig talrijk. Het laagste punt was bereikt. Dat een nieuwe opgang in het verschiet stond of beter, dat hij reeds begonnen was, zagen velen nog niet. Een kritisch onderzoek van de verkiezingsuitslagen toonde nochtans duidelijk de eerste tekenen van de kentering.

Waar, globaal genomen, slechts tienduizend stemmen gewonnen werden, was, grondiger beschouwd, de winst veel aanzienlijker. Tussen 1949 en 1954 hadden de ongunstige toestanden en verhoudingen de oudere Vlaams-nationale gelederen snel doen wegsmeren. Ook lokale gunstige omstandigheden (zoals te Kortrijk in 1949) deden zich nu niet meer voor. Zo waren in vijf jaar tijds grote leemten ontstaan in de nationalistische gelederen. Niettegenstaande alles bleef bijna overal het stemmenaantal behouden en steeg het zelfs aanzienlijk op talrijke plaatsen. Het kon slechts aanduiden dat nieuwe krachten de weggevallen gelederen reeds hadden vervangen. Een grondige omvorming en een grootscheepse aflossing waren zich aan het voordoen in het Vlaams-nationalisme. In sommige streken begonnen de jonge nationalistische reeds duidelijk het hoofd op te steken, het meest duidelijk in Limburg waar het stemmenaantal van 3.646 in 1949 (slechts in één der twee Limburgse arrondissementen was toen een kandidaat opgekomen) tot 16.600 gestegen was.

Een nieuwe toekomst tekende zich in de morgen af.

De Vlaams nationale geest herleeft in Vlaanderen

De grondslag van de nieuwe toekomst lag in de herlevende Vlaams Nationale geest in Vlaanderen.

Wat is Vlaams nationale geest? Het is die gedachtenstroming die, bewust of onbewust, ten volle of gedeeltelijk, konsekwent of niet, de voorrang erkent van de nationale en Vlaamse belangen boven de andere, de partijbelangen. Vóór 1914 hadden de traditionele partijen bijna altijd de Vlaamse belangen weten

ondergeschikt te maken aan het katholiek, liberaal of socialistische partijbelang. Onder impuls van de Vlaams nationale partij had in de periode 1919-1939 zich een gezonder grondslag van het nationaal leven in diepe lagen van het Vlaamse volk ontwikkeld: de opvatting was doorgedrongen dat het partijbelang zich moest aanpassen aan het nationale Vlaamse belang — niet andersom. Het kon na de tweede wereldoorlog niet meer ongedaan gemaakt worden.

Waar die Vlaams nationale geest na 1944 passief was blijven leven, zoekt hij nu terug naar positieve en konsekwente uitingsvormen. Uit eigen groeikracht leeft hij terug op, want het uitstralingsvermogen der Vlaams nationale organisatie is nog zeer gering.

In de jeugdbewegingen en in jongerenkringen is de herleving van dit gevoel merkbaar. Deze jongeren komen soms uit Vlaams nationale kringen, maar dikwijls groeien ze eenvoudig uit het Vlaams bewuste volksdeel zelf. Hun eigen Vlaamse overtuiging konsekwent doordenkend, grijpen zij terug naar het Vlaams nationalisme.

Ook buiten de jeugd komen velen die zich tijdens de oorlog niet hadden kunnen akkoord verklaren met de aktivistische politiek, terug naar het Vlaams nationalisme. De ontelbare ontgoochelingen, door de kleurpartijen op Vlaams gebied verschaft, de koningskwesie, de niet toepassing der taakwetten, de komedie der talentelling van 1947 zijn er niet vreemd aan.

Het herlevend Vlaams nationalisme blijkt treffend uit de geschiedenis van de Vlaams Nationale Zangfeesten. Sedert hun wederoprichting in 1947 had de C.V.P. getracht de Zangfeesten voor haar politiek dienstig te maken, door er haar mannetjes binnen te loodsen. Toch bleef een groep nationalistische wanhopig weerstand bieden. Wel kan de C.V.P. de Zangfeesten sterk in haar richting beïnvloeden, toch kan ze, ze niet opslorpen. Einde 1951 komt het tot een eerste tegenstoot, wanneer een afdeling van het Algemeen Nederlands Zangverbond terug de nationalistische weg opgaat. De positie van de C.V.P. wankelt en op het Zangfeest van 1952 breekt het Vlaams nationaal karakter machtig en onweerstaanbaar door. Voor de eerste maal sedert het einde van de oorlog heeft het Vlaams Nationaal gevoel der jongeren de klein-politieke berekeningen der kleurpartijen schaaft gezet, niettegenstaande al hun machtsmiddelen. De pogingen van de C.V.P. om in de volgende jaren deze ontwikkeling nog ongedaan te maken, zijn meesterlijk in hun mislukking.

Ook in de IJzerbedevaart herleeft het Vlaams nationaal gevoel. Scherpe kritiek op het Bedevaartkomitee is niet van de baan. In 1951 schrijft een nationalistisch blad: « De jaarlijkse Dodenhulde te Kaaskerke is uiteraard een Vlaams nationale plichtigheid. Iets anders kan ze nu eenmaal niet zijn, vermits zij zich richt tot gesneuvelden volksgenoten die eens het hoogste offer brachten opdat Vlaanderen weer vrij en welarend zou worden. Wel kan men trachten de atmosfeer van zulke hulde te vertroebelen door er een officieel konformistisch karakter trachten aan te geven. Wie zich tot zo iets leent, kan hoogstens bereiken dat de tegenstellingen die men zodoen-

de uit de wereld wilde helpen nog scherper aan het licht komen... »

Vooral de jeugd die ieder jaar talrijker over alle wegen naar Diksmuide stroomt, begint jaar na jaar meer de IJzerbedevaarten naar hun oorspronkelijke betekenis terug te drukken. Het luidt in een jongerenblad: « En eveneens is het ons goed recht en zelfs onze verdomde plicht dat wij op de IJzerbedevaart, tegen het Comité en de Rijkswacht in, de stem van het Diets geweten laten weerklanken. Dat, mijne heren, kunt gij niet beletten en moogt gij niet beletten, zeker niet in naam van onze heilige IJzerdoden die op verre na niet allen dachten zoals gij nu denkt. Er komt trouwens een tijd dat gij zult treden waar wij gaan! »

De groei van het Vlaams nationaal gevoel over Vlaanderen blijkt sprankelend uit een uittaling van het « t Pallieterke » in 1952: « Laat de Vlaams nationalist met de eerste Kamerverkiezing tien Vlaams nationaal voelende Vlamingen, mannen met een dosis durf, moed en idealisme, in een dissidente partij naar de Kamers zenden, mannen die dag-in, dag-uit werk zouden hebben om de lakse leiding en lafheid van de andere Vlaamse mandatarissen aan de muur te spijkeren en recht te eisen en af te dwingen, en in drie jaar tijds wordt deze groep verdubbeld en wordt er op Vlaams gebied meer verwezenlijkt dan onder 10 jaar C.V.P.-regering, zoals ze thans aan het knoeien gaan, gebukt onder de knoet van hun meesters, de Walen... Met de laatste verkiezingen hebben we, het weze in goede gezegd, stemmen geronseld voor de C.V.P. Onze leuze luidt echter kortdaat: geen derde maal C.V.P., genoeg met woorden en nooit ingeloste beloften ».

Tegenover dit wassende Vlaams nationaal getij, lopen de laatste openlijke anti-Vlaamse aanvallen dood. De laatste poging van die aard, de FOSTY-betoging van 1953, sneuvelt in het belachelijke. Voortaan zullen de tegenstrevers — zoals tussen 1930 en 1940 — teruggrijpen naar meer verscholen en huichelachtigere strijdmethodes.

7. Het nieuwe nationalisme.

— 1954 —

Dit hoofdstuk wordt nu geschreven.

Het jaar 1954 ziet de oprichting van een ruim opgevatte Vlaams nationale partij. Door samensmelting en integratie van de vroegere organisaties worden de Vlaams nationale krachten hergroepeerd. Als enig criterium geldt nog alleen de nieuwe Vlaams nationale strijd. De twistvraag « Beweging of partij » is nu definitief uit de weg geruimd. Nieuwe krachten komen snel toegestroomd en het uitstralingsvermogen van het Vlaams nationalisme, en als partij en als gedachte, groeit snel aan. De partij wordt opnieuw de spil waarrond alle gezonde Vlaamse krachten zich kunnen verzamelen. Het Vlaams nationalisme wordt opnieuw de hoeksteen van de Vlaamse Beweging en opnieuw wordt de partij een zweep en een Vlaams « levend geweten » voor de kleurpartijen.

**Abonneer nu op
De Volksunie**

50Fr. (2e halfjaar)

**Achterstallige nummers
worden U bezorgd**

tijen. Opnieuw rolt de strijd voor de uiteindelijke herwording van Vlaanderen.

Noodzaak van de Vlaams nationale partij

De bundeling der Vlaams nationale krachten komt tot stand op einde 1954. Nauwelijks zijn de Vlaamse Concentratie en de Volksbeweging samengesmolten op niet-partijpolitieke grondslag of het grootste deel der effectieven van beide groeperingen, dat zich niet kan akkoord verklaren met die koerswijziging, groepeerde zich in de Volksunie. Geboren uit de verkiezingscoalitie van april 1954, werd deze op het einde van hetzelfde jaar als Vlaams nationale partij opgericht.

De vaststaande wil van de Vlaams nationale opinie om in geen geval de partijpolitieke strijd op te geven, beantwoordde aan een diepe noodzaak. Gans de Vlaamse beweging had bewezen dat enkel een Vlaamse partij snel doortastende wijzigingen op Vlaams gebied kon bewerkstelligen. Daarom moest die partij haar rol blijven vervullen, vooral nu de somberste uren achter de rug lagen en een nieuwe toekomst aanbrak.

Wel hadden de kleurpartijen die noodzaak geloofend en het in de jaren na de tweede wereldoorlog voorgesteld als of de Vlaamse nationale partij de « tijd der verwickelingen » ingeluid had, terwijl het de oude Vlaamse beweging toch zo goed gedaan was, toen zijzelf, de traditionele partijen, vóór 1914 alleen het politiek strijdperk betraden.

Niets is meer strijdig met de waarheid.

Reeds de eerste taalflaminganten hadden na 1830 ingezien dat in het heersende staatsbestel een Vlaamse partij tot snelle verwezenlijking van de Vlaamse beweging moest leiden. Een poging werd zelfs in 1852 te Antwerpen gedaan om aan de verkiezingen deel te nemen. Toch was hun macht nog te zwak daarvoor, al was het de Vlaamse beweging gelukt het tot een positie te brengen die, gezien in de verhouding van die dagen, reeds opzettelbaar was en zich in breed opzet uitbreidde. Een nog aanzienlijker macht zou het haar toen mogelijk gemaakt hebben als derde politieke partij op te komen naast de katholieke en liberale partijen die tot dan toe nog slechts tamelijk losse politieke formaties waren.

Toen echter omstreeks 1850-1860 de staatspartijen omgebouwd werden tot sterk georganiseerde blokken, waren de kansen voor een Vlaamse partij voor lange jaren verkleind. Integendeel werd de Vlaamse Beweging in de partijstrijd meegesleurd en verward, zodanig dat zij er bijna de verstikkingsdood in stierf. Haar groeiende macht werd in enggestig gesjacher geknakt. Slechts door taai volharding slaagde zij er in zich te handhaven en, in de diepte doorwerkend in de jaren vóór 1914 stilaan aan de bekanning der kleurpartijen te ontsnappen. Toen waren de tijden rijp voor de Vlaams nationale partij. Zij heeft niet alleen aan alle verwachtingen beantwoord, maar ging door haar radikaal ingrijpen van verovering tot verovering.

Daarom voelden de Vlaams-nationalisten van 1954 aan dat in een eigen partij de Vlaamse strijd moest verder gestreden worden, een strijd die nooit of nimmer moest overgelaten worden aan de wurgende greep der traditionele partijen.

Maar niet alleen staat het vast dat de Vlaams nationale partij de meest daadwerkelijke stootkracht levert aan de Vlaamse beweging. Meer nog geldt dat er buiten het Vlaams nationalisme geen Vlaamse beweging, meer mogelijk is.

Wanneer het « Nieuws van de Dag » onlangs opmerkt dat wij « met schaamte moeten vaststellen dat de strijd voor eerbiediging van ons volksrecht meer en meer verzwakt, dan is men bijna wanhopig omdat de Heer sommigen met zulke blindheid van geest sloeg. Wanneer

NA ANTWERPEN 14 JULI

14 juli blijkt noodzakelijk geweest te zijn om vele ongelovige Thomassen van de vlugge uitgroei van onze jonge partij te overtuigen. Zelfs vele van onze propagandisten die in de een of andere verloren hoek van Vlaanderen vechten voor de Vlaams Nationale idee wisten we verwonderde gezichten opzetten. Ook zij hadden misschien onbewust getwijfeld of ons blad wel altijd de waarheid schreef over de aangroei overal in Vlaanderen. Zij weten dat andere partijen hun toevlucht nemen tot overdrijving en dachten dat ook de Volksunie dat middel nodig had. Zij weten thans dat ze zich vermist hebben en dat de Volksunie geen opgeschroefde voorstelling nodig heeft over haar uitslagen. Deze resultaten zijn een werkelijkheid.

Voor wie dag aan dag onze bedrijvigheid kan volgen, wie de geregelde aangroei van onze abonneementen en van ons aantal propagandisten zien kan die weet dat het Vlaams Nationale politiek georiënteerde Vlaanderen zich duchtig aan het reorganiseren is. Meer zelfs. Het is een feit dat hoe vlug onze organisatie ook uitgroeit dat ze het tempo van de propaganda niet kan bijhouden. Onze propaganda dringt overal door, in haast alle gemeenten en bij alle standen en overal zitten vereenzaamde propagandisten die nog geen voeling hebben met ons georganiseerd kader. Elke dag ontdekken we zulke propagandisten die uit valse bescheidenheid zich nog niet bij ons gemeld hebben maar die blij zijn dat ze ons persoonlijk leren kennen en die dan verder werken in georganiseerd verband.

Wie op onze grote vergadering was te Antwerpen en wie onze optocht zag of er mee in opstapte, die heeft er een onuitwisbare indruk van mee gedragen. Zo hij voordien nog niet in onze groeikracht geloofde zo doet hij dit thans en zo hij reeds geloofde werd zijn geloof versterkt. De geestdrijft bij de deelnemers was dan ook zonder een enkele uitzondering algemeen. Met hernieuwde moed hebben onze propagandisten zich in de strijd geworpen om de verdere doorbraak van onze jonge partij af te dwingen. Naast de leden van het hoofdbestuur is het ook hoofdzakelijk hun taak de Volksunie in snel tempo uit te bouwen. (Leest door blz. 6.)

oprecht Vlaamsgezinde partijpolitiekers na 1944 er de hand toe hebben geleend het Vlaams nationalisme te helpen kelderen en zij met onze vijanden in koor meehuilden dat het Vlaams nationalisme een verderfelijke « uitwas » op de Vlaamse Beweging was, dan hebben zij hun eigen stelling ondergraven en dan kan het geen verwondering baren dat « de strijd voor ons volksrecht meer en meer verzwakt »

Vanaf 1918 was het Vlaams nationalisme eerst de voorspits geweest van de Vlaamse beweging totdat het omstreeks 1935 « DE » Vlaamse beweging was geworden. Een strijd immers staat niet stil, maar evolueert en groeit naar zijn meest doelmatige uitingsvorm die de Vlaams nationale stelling was. Wie in 1936 sprak over de Vlaamse beweging buiten het Vlaams nationalisme, sprak over een inhoudsloos begrip, over een geraamte. Wanneer men dan na 1944 getracht heeft het Vlaams nationalisme te verpletten, heeft men getracht de klok achteruit te zetten. De klok der geschiedenis kan echter niet achteruit gezet worden. Zo kan het heden ten dage niemand verwonderen dat Vlaanderen na de oorlog zoveel slagen moest in ontvangst nemen en alleen door de levend gebleven kracht van het Vlaams nationaal gevoel het ergste kon vermeden worden.

Meer dan ooit blijft de profetische vizie van Dosfel waar : « ... doch ik ben er van overtuigd dat Vlaanderen staat of valt met de zege of de nederlaag van het Vlaams nationalisme »

BOEREN

Gij zijt de maatschappelijke groep, die het meest en het hardst werkt en minst verdient. Meer dan de helft onder U verdient geen 15Fr per uur. Daarbij kent gij geen jaarlijks betaald verlof, geen vijfdaagseweek, geen achtvrijdag, geen vrije zaterdagmiddag, ja zelfs 's zondags zijt gij niet vrij want dan hebt gij nog de zorg voor uw vee!

Andere landen zoals Nederland kennen een goed georganiseerde landbouwpolitiek met flinke staatshulp en kosteloos dienstbetoon, met veel geringer sociale lasten maar vooral met een verzekerde verdienste door het stelsel van minimumprijzen. De landbouwbevoegdheid in Nederland ligt ongeveer vijf maal zo hoog als in België en dit reeds gedurende de laatste tien jaren en men vraagt onze boeren te concurreren met de Nederlandse boer! Men zegt dan dat Nederland een landbouwlid is en België een industrieel land. Maar Vlaanderen is meer landbouwlid als Nederland! En men vergeet te zeggen dat de Verenigde Staten van Amerika, het grootste industrieel land ter wereld haast een zelfde landbouwpolitiek kent als Nederland namelijk een politiek met gewaarborgde minimumprijzen!

Onze landbouwbevoegdheid is onder de huidige liberale minister slechts onbeduidend hoger dan onder de vorige C.V.P. minister (+ een miljard). Aan toelagen kregen en krijgen onze boeren onder gelijk welke regering nooit meer dan 500 miljoen.

WELNU VIER VERLIESLATENDE WAAELSE KOOLMIJNEN IN HENEGOUWEN MET EEN PAAR DUIZEND BINNENLANDSE WERKKRACHTEN KREGEN SINDS TIEN JAAR ONDER GELIJK WELKE REGERING ONGEVEER ZOVEEL TOELAGEN ALS DE 260.000 BOERENGESINNEN IN ONS LAND! EN ONZE HUIDIGE LINKSE REGERING SCHONK AAN DE HOOFDZAKELIJK WAAELSE EN BRUSSELSE GROOTINDUSTRIE 3 MILJARD EN HALF OM ZICH NIEUWE MACHINES AAN TE SCHAFFEN ! DUS ZOVEEL ALS ONZE 260.000 BOERENGESINNEN KRIJGEN OP ZEVEN JAAR !

Men zegt dat er te veel kleine boeren zijn, vooral in de Vlaamse provincies, dat hun bedrijf niet lonend is en dat ze maar moeten gaan werken. Op die wijze moet men niets doen om de kleine boeren te helpen hun bedrijf lonend te maken! WAT NOCHTANS KAN! En men vergeet te zeggen waar die kleine boeren moeten gaan werken WANT ALLE KLEURPARTIJEN WEIGEREN VLAANDEREN TE INDUSTRIALISEREN! EN WETELLEN THANS IN VLAANDEREN NOG 100.000 WERKLOZEN ! Onze kleine boeren zouden dus alleen maar werkloos worden en gaan stempelelen. Nog maar goed voor de staat dat ze dit niet doen want de staat zou hen gemiddeld meer dan honderd frank per dag aan steungeld moeten betalen! Geld, dat ze thans spaart! Terwijl arbeiders en ambtenaren een vrij gunstige pensioenregeling kennen, voerde de vorige C.V.P. regering een pensioen in waar 80% van onze boeren niet konden van genieten, terwijl de huidige linkse regering een pensioenwet aangenomen heeft, die voor de meeste boeren een bijkomende belasting is!

Alle deskundigen zijn het er praktisch over eens dat een beperkt maar goed gedruild vrijwilligersleger beter is dan het huidige leger. Toch wordt dit niet doorgevoerd in ons land. In Engeland echter wel en de stroming daarvoor wordt sterker in Duitsland. Weer eens zijn onze boeren met hun vele zonen het slachtoffer van de huidige verplichte legerdienst. Het invoeren van het beperkt vrijwilligersleger zou ons trouwens toelaten jaarlijks miljarden te sparen om daarmee o. m. een degelijke landbouwpolitiek te voeren.

Men klaagt in ons land dat er niet genoeg kinderen komen om de bevolking op peil te houden. Gij Vlaamse boer hebt gemiddeld drie kinderen per gezin terwijl andere maatschappelijke groepen er maar 160 hebben per 100 gezinnen. NOCHTANS TREKT GIJ MAAR GOED EEN DERDE VAN DE KINDERVERGOEDING VAN DIE ANDERE MAATSCHAPPELIJKE GROEPEN! De linksen doen er niets voor om de boeren gelijk te stellen met die andere groepen. Maar heeft de C.V.P. u ooit gelijkgesteld met ambtenaren en arbeiders? Nochtans heeft ze tientallen jaren samen met de linksen OF ALLEEN geregeerd! EN DAN MAAR SPREKEN OVER CHRISTELIJKE GEZINSPOLITIEK! Maar met WOORDEN hebt gij boeren niets in uw zak, slechts DADEN tellen !

De stikstoffen betaalt gij 20% te duur! Zij worden in Waalse fabrieken gemaakt. MAAR IN HET BUITENLAND 20% BETERKOOP VERKOCHT DAN HIER! Wij, de Volksunie, de jonge christelijk Vlaamse partij eisen reeds lang 20% vermindering. Thans volgt de B.B. ons. MAAR ZE ZEGT NIET DAT HAAR VOORZITTER EN DE « VOORMAN » VAN DE C.V.P. « BOERENVERDEDIGERS » SENATOR MULLIE IN DE BEHEER-RAAD ZIT VAN DE GROOTSTE WAAELSE STIKSTOFFABRIEK!!! Hij strijkt mede de vette winsten op, terwijl gij boeren niet meer weet wat doen om toch maar enigszins fatsoenlijk te kunnen leven met uw gezin!

Het indexcijfer wordt laag gehouden ten koste van de landbouw. Of de kosten van de industriële produkten vervaardigd in Wallonië of te Brussel stijgen speelt geen rol. In ons land wordt sinds tientallen jaren een politiek gevoerd ten voordele van de Waalse en Brusselse grootindustrie en ten nadele van de hoofdzakelijk Vlaamse landbouw. De handelsakkoorden met vreemde landen worden immers ook afgesloten ten voordele van de Waalse grootindustrie en ten nadele van onze Vlaamse boeren. De Waalse zware industrie heeft veel geld om de regeringspartijen als wederdienst flinke fooien te geven voor hun verkiezingskampanjes, die tientallen miljoenen kosten!

Een reorganisatie van de staat van eenheidsstaat tot bondstaat door zelfbestuur, regime dat de voornaamste landen van de wereld kennen, zou hier onmiddellijk en oplossing brengen ten voordele van onze landbouw.

Waarom deed en doet geen enkele regering iets voor de boeren?

De linksen zeggen « de boeren kiezen toch niet voor ons » en de C.V.P. denkt « de boeren kiezen toch voor ons ». Voor de arbeiders is de C.V.P. maar gaan zorgen toen ze de konkurentie kreeg van de socialist. Thans voert het A.C.V., dat baas is in de C.V.P., nog meer een politiek tegen de boeren dan de socialist en dat terwijl ze sterk zijn door de boeren, die praktisch allen voor de C.V.P. kiezen terwijl de helft van de A.C.V. leden socialistisch stemmen !

Gelijk ALLEEN STEMMEVERLIES de C.V.P. een A.C.V. politiek deed voeren, zo ZAL alleen stemmenverlies bij de boeren hen VERPLICHTEN een landbouwpolitiek te voeren. Waarom zouden de grote partijen hun politiek veranderen, wanneer gij door voor hen te stemmen hun politiek blijft goedkeuren? DAT MOET GE TOCH BEGRIJPEN! De linksen zullen nooit iets voor de boeren doen. De boeren zijn immers gelovig. Op hen moeten de boeren evenmin rekenen. Zij kunnen dat alleen op DE VOLKSUNIE, de jonge christelijke, Vlaamse partij, die sinds drie jaar een grote inspanning doet om de boeren wakker te schudden, met honderden meetings, duizenden aanplakbrieven en honderdduizenden strooibriefjes.

Wilt gij verder bedot worden gelijk dat nu reeds jaren het geval is, blijft dan bij de partij die ge nu door uw stem steunt. Maar klaag dan niet meer, maar sla deemoedig op uw eigen borst. Wilt gij behoorlijk leven en wilt gij dat uw kinderen dat ook zullen kunnen, steun dan de jonge, werkzame en strijdlustige partij, DE VOLKSUNIE. HET ZAL VLUG BETE-REN !

STEUNT DE VOLKSUNIE

N. B. — Deze tekst wordt thans op 100.000 exemplaren onder de Vlaamse landbouwbevolking verspreid.

VLAAMSE OUDERS,

Weer heeft de typisch Belgische unitaire politiek U opgeofferd ten voordele van het kleine Waalse en Brusselse gezin. De huidige politiek is een typisch Waalse nataliteitspolitiek en het tegenovergestelde van een ware gezinspolitiek, die moet afgestemd zijn op de grote gezinnen.

Bij de jongste wet krijgt gij soms slechts 5 % verhoging daar waar de kleine gezinnen vaak 55 % meer krijgen.

Iedereen weet immers dat de grote gezinnen voor meer dan 80 % Vlaamse gezinnen zijn. Vandaar de blijvende verwaarlozing door alle Belgische kleurpartijen van uw belangen.

Gelijk bij de zetelaanpassing, die er niet komt, evenmin als een landbouwpolitiek en een politiek van industrialisatie omdat deze politiek toch maar Vlaanderen dient, wordt gij grote gezinnen verwaarloosd, omdat gij Vlamingen zijt.

Alleen een politiek van zelfbestuur voor Vlaanderen en Wallonië in een gemeenschappelijke bondstaat België kan redding brengen.

DE VOLKSUNIE EIST :

ERKENNING DAT ELKE ECHTE SOCIALE POLITIEK MOET BEGINNEN MET HET GEZIN, de hoeksteen van iedere gezonde samenleving. De zorg voor het gezin moet dan ook ten grondslag liggen aan alle verdere sociale uitbouw.

OPVOEREN VAN DE LEVENSTANDAARD DER GEZINNEN DOOR AANPASSING VAN DE KINDERTOESLAGEN AAN DE WERKELIJKE KOSTEN VAN HET LEVENSONDERHOUD. Opnieuw invoeren van de vergoeding voor de Moeder aan de Haard op grondslag van de uitkeringen verricht tijdens het jaar '54.

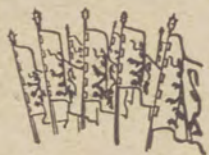
VERHOOGING VAN DE GEZINSVERGOEDINGEN VAN LANDBOUWERS EN MIDDENSTANDERS TOT OP HET PEIL VAN DE ANDERE MAATSCHAPPELIJKE GROEPEN.

Verhoging van het aantal studiebeurzen en voorrang bij het toekennen ervan aan kinderen van grote gezinnen.

Besparing van tien miljard jaarlijks op het leger door geleidelijke afschaffing van de verplichte legerdienst en het instellen van een beperkt beroepsleger, zodat ook deze grote last van de schouders van de grote gezinnen zou afgenomen worden. Met het uitgespaarde geld kunnen niet alleen de belastingen verminderd worden maar kan ook een landbouwpolitiek en een politiek voor industrialisatie en voor de grote gezinnen gevoerd worden.

AL de grote partijen houden U reeds jaren aan het lijntje. Daarom steunt de jonge dynamische Vlaams Nationale Partij, DE VOLKSUNIE

N.B. Deze tekst wordt thans op 30.000 exemplaren onder de grote gezinnen verspreid.

NA ANTWERPEN 14 JULI

Vervolg van blz 5

wen. Zo het in de gewoonte lag van een jonge dynamische partij haar propagandisten te danken zouden wij het moeten doen in uiterst lovende bewoordingen. Wij hebben echter die gewoonte niet omdat propagandisten en leden van het hoofdbestuur strijdvaarders zijn die het gevecht voor de geestelijke en stoffelijke herwording van ons volk schouder aan schouder voeren. Wij verwachten van hen een onverpoosde werking, dag na dag, uur na uur.

Een woord slechts hebben we nog te richten tot de goedgezinde intellectuelen en personen met invloed, vooral ook tot de oudere generatie. De jongeren hebben tegen alle defaitisme in bewezen dat de Vlaamse heropleving kan bewerkt worden. En we menen schitterend bewezen want van overal stroomt thans de jeugd werkelijk naar de Volksunie toe.

Thans is de tijd gekomen dat ook de laatste simpatizanten zich weer naast ons in het gelid moeten opstellen. De verkiezingen naderen en dan zijn alle krachten nodig om een maximaal aantal zetels te veroveren in provincieraden, kamer en senaat. Vlaanderen heeft iedere kracht nodig en we vertrouwen er op dat iedereen zijn plicht zal begrijpen.

Schijnheilige beloften en daden Het Volk HUN BEDROG De Standaard

Vlaamse kiezers,
mannen en vrouwen.

De verkiezingen van morgen zullen voor de Vlaamse bevolking van dit land van historische betekenis zijn.

Dank zij het taai en krachtig optreden van de C.V.P. heeft het Vlaams landsgedeelte thans zijn rechtmatige vertegenwoordiging in het parlement gekregen en is de herhaling van het grote kiesbedrog van 1946 aan de linkse partijen niet gelukt.

De wederaanpassing der parlementszetels aan de bevolkingscijfers geeft aan het Vlaamse kiezerscorps een beslissende invloed op de Belgische politiek van morgen.

De Vlaamse Beweging is de volledige verwezenlijking van haar programma nabij, indien wij onze krachten bundelen is de overwinning zeker.

Verwerpt daarom dan alle wilde lijsten en scheurlijsten, die slechts stemmen kunnen verloren gooien, die ongetwijfeld geen enkele gekozen zullen hebben en die, indien slechts iemand naar het Parlement zouden kunnen sturen die door zijn uitdagend en buitensporigheden alleen tot noodlottige herrieschoppe-rij zou kunnen dienen.

Indien gij wilt dat de verzoeningspolitiek van de C.V.P. slage, doet dan alles wat mogelijk is om de macht van de C.V.P. te versterken.

De komende legislatuur moet de oplossing brengen van het Vlaamse vraagstuk; geeft ons daartoe de macht, scheurlijsten en alleenloperij is verraad in dit plechtig ogenblik.

Wij staan op de vooravond van de volledige verwezenlijking van ons Vlaams ideaal, indien gij het wilt, t.t.z. indien gij trouw zijt, indien gij alle toekomstige beschouwingen terzijde zet, indien gij voor de C.V.P. stemt.

Wanneer gij morgen naar de stembus gaat, zult gij denken aan de velen die, zovele tientallen jaren lang, voor het Vlaams ideaal hebben gestreden en geleden.

De eendracht en de eendracht alleen brengt ons de overwinning. De overwinning van de C.V.P. betekent de overwinning van de Vlaamse beweging en van de sociale verzueringen onzer bevolking. Daar om zult gij zondag stemmen voor de lijst nummer 3, voor de lijst der C.V.P. Voor Vlaanderen en voor de democratie.

N. v. d. R.

We geven hier teksten van « Het Volk » en van « De Standaard » beide C.V.P. bladen. We laten het commentaar aan onze lezers over.

arme C.V.P.-ers dan uit de beheerraad « verjaagd » waren gebruikten die nationalistische smerigste middelen tegen « De Dag van het Vlaamse Lied ». Zonder blikken of blozen sprak « Nikske » over « de Vlaamse Militantenorde » en de Antwerpse onderwereld aangevoerd door Maurits Wagemans en Rudi Van der Paal, die de hoofdschuldigen zijn van de mislukking van de « Dag van het Vlaamse Lied ». Tot daar Nikske Wuyts !

Graag zouden we vernemen of hij, nu we veronderstellen dat hij afgekoeld is, die terminologie staande houdt !

Vier jaar lang was de C.V.P. aan het bewind en haar immobilisme heeft haar beste vrienden in Vlaanderen ontmoedigd. Zelfs voorzitter Lefèvre zal niet kunnen loochenen dat de oorzaak, de reden en de verklaring van dit immobilisme lag bij de Waalse minderheid van de partij.

De C.V.P. heeft vier jaar tijd gehad om de zaak van de vervalste talenttelling op te lossen en de nodige maatregelen te treffen om te beletten dat deze vervalsing ons een gebiedsroof van 23 gemeenten zou kosten.

Zij deed dat niet, omdat o.m. de Waalse C.V.P.-ers van Luik, die medeplichtig waren aan de vervalsing in de Voerstreek, weigerden het profijt van hun oneerlijkheid op te geven.

De C.V.P. heeft vier jaar tijd gehad om de repressie « recht te trekken » lijk voorzitter Lefèvre dat zo elegant weet te noemen. Het volstaat te herinneren aan de kruisgang van het wetsvoorstel De Gryse om aan iedereen duidelijk te maken hoe smadelijk de C.V.P. in gebreke is gebleven.

Iemand, die aan verschillende van haar ruiven zich ongehinderd stond te goed te doen, FOSTY om hem niet te noemen, heeft daar als strooien man van het linkse Wallonië een rol van belang gespeeld.

De C.V.P. heeft vier jaar tijd gehad om de kwestie der werkloosheid in Vlaanderen aan te pakken. De regering van Houtte heeft één ogenblik een gebaar in die richting geprobeerd. Zij zou discriminatoire gunstmaatregelen nemen in het voordeel van die industriëlen die in de Vlaamse noodgebieden der werkloosheid nieuwe nijverheden zouden scheppen — maar de oppermachtige Waalse minderheid zei neen, en het bleef neen.

De meeste van de Vlaamse mobilien zijn katholieke arbeiders. Ooit reeds iets vernomen over wat de Mouvement Ouvrier Chrétien voor die mensen doet; dat het ijvert voor menswaardig logies en eten; dat het die mensen verdedigt tegen uitbuiting, tegen onzedelijkheid, enz. ?

Wij stellen vast dat die geweldige schoolstrijders, die menen ons de les te mogen spellen en die weer eens komen aandragen met de oude dooddoener : « Ce n'est pas le moment » niet eens het scherpste wapen in die strijd, de Vlaams-Waalse tegenstelling durven opnemen !

Het ongeluk is, dat om het even welke regering er in dit land aan het bewind, het altijd de Walen zijn die de plak zwaaien en de lakens uitdelen, ook wanneer de C.V.P. het land regeert, alhoewel de meerderheid, waarop zulke regering rust, dan nochtans uitgesproken Vlaams is.

Maar de Vlaamse brave jongens en meelopers in de C.V.P. zijn niet de minderheid maar de verpletterende meerderheid en ze laten zich op een beschamende wijze ringeloren door hun Waalse minderheid.

Waarom is het wetsontwerp Moyersoen niet de wet Moyersoen, tout court ? Geen tijd gehad gedurende de vier jaar van het homogeen C.V.P.-bewind ?

En waarom werd de historie van de vervalste talenttelling niet gelijkwidderd ? Ook geen tijd gehad, zeker ? Alles is gestrand op het verzet van een paar dozijn Walen in de parlementsfractie van de C.V.P., heimelijk gesteund door min of meer goed gecamoufleerde franskiljons uit Vlaanderen.

Daags na de beide zangfeesten vertelde Nikske Wuyts « zeer vertrouwelijk » aan enkele van zijn kameraden : « Valeer Portier is bij mij geweest en heeft er zich bitter over beklaagd dat de mannen van de Volksunie hem gedwongen hebben op het zangfeest een extremistische rede uit te spreken... ». Wie nu nog Nikske Wuyts ernstig opneemt, kan zelf niet meer ernstig genomen worden.

Ons besluit : De K.S.A. en Sint-Albertuskollege zouden er goed aan doen Nikske Wuyts te doen zwijgen. P.

KRONIEK DER ZIEKE ZIEKTEVERZEKERING (Vervolg van blz. 3)

houden rampspoedige financiële toestand der ziekteverzekering, bezweren hem doortastende maatregelen te treffen, zijn bereid hun nooit aflatende medewerking te verlenen aan de financiële sanering, wensen ten spoedigste een nog hogere financiële staatstussenkomst, verzetten zich echter met klem tegen elke onafhankelijke geneeskundige staatskontrolle.

Onbetaalbare Grapjassen!!

De kristelijke landsbond stuurt het 100.000 ste kind naar Zwitserland

De stoet trok door de straten der stad. De fanfare ging voorop, de kinderen met hun koffertje en de ouders volgden, de bedienden met de sekretaris van 't verbond sloot de kolonne. De mensen kwamen aan hun deur; ook apotheker Pille, in witte stofjas, kwam een kijkje nemen.

De verbondssekretaris, lachend, de hand aan de mond en naar de kinderen wijzend, riep naar Pille: « Allemaal op vakantie naar Zwitserland! ».

« Wanneer betaalt ge uw schulden? » riep Pille terug!

De omstaanders lachten, de sekretaris ook, maar groen!

Het is eigenaardig dat de mutualiteiten zo 'n populaire gezondheidsvakanties kunnen inrichten aan spotgoedkope prijzen, terwijl ze jaarlijks zo diep in schulden blijven zitten.

Natuurlijk hebben ze verschillende afdelingen in hun verbond en voor ieder afzonderlijk « werk » worden bijdragen gevraagd en geïnd; zo voor de poliklinieken, de Zwitserlandvakanties, de luchtkuren aan zee, enz. enz.

Voor de tussenskomsten in geneeskundige zorgen, hun eerste en belangrijkste reden van bestaan, hebben ze eeuwig geld tekort en sluiten ze telken jare met deficit.

Wat verstaat de man in de straat niet!

Achiel Van Acker zwanger en reeds over zijn tijd!

In september '57 zal het twee jaar geleden zijn dat minister Troclet een besluit uitvaardigde waardoor een gedeelte der Ziekteverzekering aan de onafhankelijke kontrolle werd onderworpen.

Het kabaal tegen deze kontrolle werd schitterend georkestreerd, zelfs socialistische poliklinieken speelden mee. Dezen vreesden, en terecht, dat een onafhankelijke kontrolle zou worden ingesteld ook op de geneeskundige zorgen, waar en door wie ze worden uitgevoerd!

Premier Van Acker voelde zijn koalitie kraken langs de liberale vleugel. Hij liet Troclet en zijn besluiten vallen lijk een baksteen!

Eens de storm geluwd, zou hij eens de ziekteverzekering redden! Een jaar geleden vormde hij een kernkabinet en hij begon te palaberen; in 't Frans natuurlijk om geen tijd te verliezen!

De aangestelde experts geraakten niet uit de slop. Dan maar de ambtenaren van minister Troclet naar zijn kabinet overhevelen; hij moest toch iemand hebben die van de zaak iets afwist! En nu ging het komen: einde augustus. Maar er komt niets, de pers heeft de aanstaande geboorte reeds gelogenstraft.

't Zal voor september of oktober zijn. Een ezelsdracht waarschijnlijk!!

Goede bijverdienste voor inwoners van brusselse agglomeratie. — Geen bijzondere kennis — Geen verzekeringen of dergelijke. — Schr. P. R. Volksunie, Kartuizersstr. 56, Brussel.

MAASEIK
VOORLICHTINGSVERGADERING
VAN DE VOLKSUNIEJONGEREN
OP WOENSDAG 21 AUGUSTUS
TE 20 UUR
CAFE PAX
BOSPOORT

Redenaar:

WIM JORISSEN
VOORZITTER VOLKSUNIE
LIMBURG Iedereen welkom

Bewegingsleven

LIMBURG

Een lezer vroeg ons naar het aantal stemmen dat de Volksunie in 1954 in Limburg behaalde in elk kanton.

We laten ze hierbij volgen:

	stemmen	Volksunie	%
Hasselt	43.615	1.973	4,52
St. Truiden	24.657	1.550	6,29
Beringen	28.633	2.814	9,83
Herk-de-Stad	14.571	1.155	7,93
	111.476	7.492	6,72
Tongeren-Maaseik			
Bilzen	13.805	2.641	19,13
Borgloon	18.310	1.048	5,72
Bree	10.306	387	3,75
Maaseik	13.026	794	6,09
Mech. a/Maas	15.103	838	5,54
Neerpelt	19.235	1.188	6,17
Peer	10.322	604	5,84
Tongeren	18.469	1.115	6,03
Z. Z. Bolder	8.291	493	5,94
	126.877	9.108	7,17

Limburg 238.353 16.600 6,96
SEKTOR LANAKEN

Te Zutendaal greep een muziekfeest plaats. Te hier gelegenheid werd er flink gekalkt. Te Gellik werd er een gewestelijk B.J.B. zomerfeest gehouden. Ook hier werd gezorgd voor kalkopschriften. Er werd dan ook hier over de Volksunie heel wat gesproken.

Te Lanaken en Neerharen werd eens te meer door plaatselijke propagandisten geplakt.

De weg van Vroenhoven naar de Nederlandse grens werd eveneens van paal tot paal beplakt met Volksunie-eisen, als uitgedrukt voor onze bezoekers naar Nederland. De jonge plaatselijke propagandisten leverden ook hier flink werk. In Veldwezelt en Kesselat hebben we nog geen plakkers. Wie steekt hier een hand toe. Elke Limburgse gemeente moet zijn plakkers hebben!

Te Eigenbilzen kalkte de K.A.J. « Rome ». 's Morgens stond er echter Rome eist AM-NESTIE. De K.A.J. vroeg aan de heer pastoor te willen meedelen dat zij dat niet gekalkt hadden! Nochtans zouden zij dit moeten gedaan hebben want Z. H. de Paus heeft reeds in 1949 amnestie gevraagd. Als de K.A.J. naar Rome gaan kunnen ze toch wel naar de Paus luisteren menen we! Proficiat voor onze « wakkere » plaatselijke kalkers die zich aan de omstandigheden weten aan te passen.

LANAKEN

De vergadering te Lanaken, voorzien op 19 augustus is uitgesteld en zal doorgaan op 26 augustus. Gelieve er nota van te nemen.

ANTWERPEN

GOUWKADERDAG

ZONDAG 1 SEPTEMBER, te 10u30 in het Rubenshof, Groenplaats, Antwerpen gouwkwaderdag onder voorzitterschap van gouwvoorzitter Reimond MATTHEYSEN.

Alle kaderleden en propagandisten uit de Arrondissements Antwerpen, Mechelen en Turnhout worden verzocht deze zeer belangrijke vergadering bij te wonen. De afdelingssekretarissen van het arrondissement Antwerpen dienen vóór 20 augustus hun kaderleden en propagandisten hiervoor uit te nodigen.

Dit bericht geldt tevens voor de leden van de V.M.O., VOLKSUNIE-JONGEREN en V.U.-VROUWEN-AFDELINGEN.

De film van de Vlaams-Nationale vergadering en de optocht wordt afgedraaid. Niemand ontbreke.

HOUZEE

Bob Degol.

OOST-VLAANDEREN

GENT — EEKLO
VAN HET KALK-

EN PLAKKERSFRONT

De waarde van de partij, de uitstraling van haar vitaliteit, komt tot uiting in de wijze waarop ze aanhoudend propaganda voert en bekendheid verwerft.

Dient de propaganda als waardemeter, dan moet van de Volksunie « getuigd » worden, dat haar bekendheid dag na dag toeneemt.

Dat zulks door meerdere profiteurs met lede ogen aangezien wordt, spreekt van zelf. De opgang echter van de Volksunie is niet te stuiten. Daar kan een

schrobbende pastoorsmeid zoals in Melsen, noch een over het teloorgaan der C.V.P.-eenheid, wauwelende gebaarde lifter, iets aan veranderen. Zeker niet in het land van Rade, waar trouwe nazaten van vaandrig Sneysens, de Volksuniepropagandisten, flink werk verrichten.

Zo ontwaarde men in: Bottelare, Munte, Baaigem, Semmersake, Vurste, Melsen, Schelderode en Merelbeke, niets anders dan Volksunie-plakbrieven en Volksunie-eisen. Ze jagen de daver op het lijf der plaatselijke despoten, slaan echter meer en meer bij de gezonddenkende bevolking in. We breken door! Wat ook van andere plaatsen kan gezegd worden. Zo van St-Martens-Lerne als in Destelbergen, alwaar voor de zoveelste maal geplakt werd. Een plakken-de burgemeester zoals in Destelbergen ten spijt, die mededinging vrezend, alle plakbrieven direkt verwijderden liet. Goede moed kameraden, tot de volgende aktie en steeds meer en beter.

Houzee!

Die van Gent.

GENT NA DE IJZERBEDEVAART

Limburgers - Antwerpenaren en Oost-Vlaamings kregen elkaar na de bedevaart vanaf 19 uur in de feestzaal van het Vlaams huis Roeland, alwaar een gezellig Volksuniesamenzijn plaats heeft.

Volksvertegenwoordiger Wagemans en de sympathieke boerenleider Ludo Sels, zullen er U begroeten. Niemand vergeet de Volksunie - Gent - Eeklo met een bezoekje te vereren.

WEST-VLAANDEREN

BRUGGE — ABONNEMENTENWERFING

Momenteel wordt in het Brugse een bijzondere inspanning gedaan, om het aantal abonnementen op ons blad te verhogen. Alle lezers van de « Volksunie » worden verzocht, hun blad na lezing door te geven aan vrienden, of beter nog, hen aan te zetten tot het nemen van een abonnement. Ook namen en adressen van simpatizanten zijn welkom, er zullen dan proefnummers gezonden worden. Inlichtingen dienaangaande in café « Toerist », Langestraat, Brugge, of bij dhr. P. Roelof, Lange Vestingstraat 3, St-Andries.

PENSIOENHUIS DRIES SIMONS

HARMONIESTR., 32, ANTWERPEN

(tel. 37.03.40)

Volledig pensioen voor
bedienden en studenten

HERBERG

"DE TOERIST"

UITBATERS BAAS & BAZIN
W.PYCK

LANGESTRAAT 47 BRUGGE

Ijzerbedevaarders,
Nationalisten,

Op uw doortocht

te Brugge

Bezoekt de

Vlaamse instelling

« De Toerist ».

G.I.J.,

DIE VERLANGT TE BOUWEN

DIE EEN WONING WENST TE KOPEN

DIE VERANDERINGSWERKEN AAN UW EIGENDOM WILT UITVOEREN,

WENDT U IN VERTROUWEN TOT HET

Zakenkantoor

E. Rolus & R. Van der Paal P.V.B.A.

LANGE GASTHUISSTRAAT, 16, ANTWERPEN

(Tel. 33.85.65)

WIJ LENEN U GELD LANGS HET MACHTIGST ORGANISME OM
AAN DE MEEST VOORDELIJGE VOORWAARDEN.

RAADPLEGINGEN ZONDER KOSTEN EN ZONDER VERBINTENIS.

Leningen voor nieuwbouw en woningaankoop — Geldplaatsingen — Alle Verzekeringen — Boekhouding — Fiskale Zaken — Alle onroerende verhandelingen.

LIMBURG

Het zomeroffensief in Limburg wordt krachtig doorgezet met vergaderingen allerhande, met het stichten van afdelingen en kernen, met het in gang steken van groepen Volksuniejongeren, met plakken en kalken. Ontelbare huisbezoeken werden afgelegd, nieuwe propagandisten gewonnen, tal van nieuwe kandidaten gevonden.

De vooruitgang van onze partij in onze jonge gouw gedurende de laatste drie, vier maanden is opvallend en het voorwerp van ontelbare gesprekken.

De werking in de kantons St-Truiden, Herk-de-Stad, Bilzen, Maaseik en Neerpelt wordt steeds regelmatig uitgebouwd en tal van gemeenten worden stevige Volksuniebuurten. De uitbouw vordert verder in de kantons Tongeren, Zichen, Zussen-Bolder en Mechelen-aan-de-Maas. Gedurende de laatste weken is er echter ook beweging gekomen in de tot nog toe stille hoeken: de kantons Hasselt, Beringen, Bree-Peer en Borgloon gaan meespelen, zodat thans in alle kantons de Volksunie over georganiseerde kaders van propagandisten en simpatisanten beschikt. Propagandisten en simpatisanten leren elkaar geleidelijk kennen en het bewustzijn dat de Vlaams-nationalisten een macht zijn groeit sterk in de geesten.

Het geloof in onze jonge partij wordt treffend geïllustreerd door onze talrijke nieuwe groepen plakkers. Geleidelijk aan wordt in alle gemeenten geplakt, soms week na week. Overpelt-Neerpelt geeft op dit gebied sinds lang de toon aan. In koeien van letters prijkt de naam Volksunie op tal van muren terwijl overal onze aanplakbrieven aan muren en palen een levendig voorkomen schenken. De sectoren Bilzen, Eigenbizen, Riemst, Herk-de-Stad, Hasselt, St-Truiden, Tongeren, Maaseik, Borgloon, Leopoldsburg, Lanaken, Neeroeteren blijven echter niet ten achter. Overal zijn jongeren en ook oude getrouwen druk in de weer. Limburg MOET verkozenen hebben in '58 is hun leus en de zekerheid daarvan begint in de meeste centra en in diepe volksslagen door te dringen. « Het wordt tijd ook » zeggen vele Limburgers want men is de linkse regering even moe als dat men een hekel heeft aan de laksheid van de C.V.P. « Er moeten nieuwe en jonge mannen komen » en « Die mannen van de Volksunie, die gaan er nogal door » zijn zinnen die we elke dag tientallen malen horen. Een jonge dynamische provincie zoekt onbewust of bewust haar politieke uitdrukking en vertegenwoordiging in een jonge en dynamische partij.

Van dynamisme gesproken. De laatste die men er een tekort zal aan verwijten is voorzeker de Limburgse voorzitter, Wim Jorissen. Dag na dag rots hij Limburg af. Praktisch alle 136 gemeenten van zijn arrondissement Tongeren-Maaseik heeft hij gedurende de laatste weken bezocht naast tal van gemeenten in het arrondissement Hasselt-St-Truiden. Onverpoosd en onvermoeibaar gaat hij zijn gang. Zijn aantal kennissen en vrienden groeit dag na dag doorheen gans de provincie. Bij de intellectuelen is hij de man, maar ook steeds ruimer lagen van de bevolking kijken hoopvol naar hem op. Hij brengt ook iets nieuws: een aanklacht tegen de sociale leugen van deze tijd. Men hoort niets anders meer dan over « sociaal » spreken maar over de gezinnen waar het inkomen het geringst is: bij de grote gezinnen, de boeren, de mobilien, de bedienden, de kleine middenstanders daar zwijgt men over als vermoord. Het is in deze kringen dat de hoop in iets nieuws groeit en in tal van deze gezinnen die nog niet weten wat Vlaams-nationalisme is heeft Wim Jorissen het vertrouwen voor de Volksunie reeds gewonnen. De volgende verkiezingen zullen dit bewijzen.

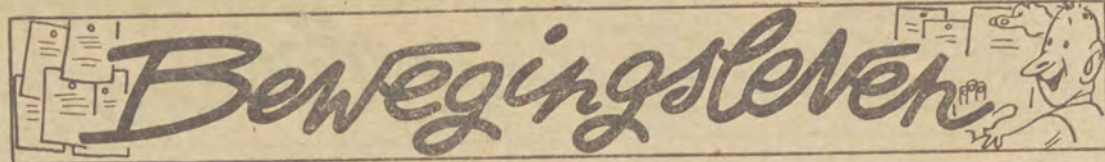
KANTON BILZEN

Enkele maanden geleden stelden we de vraag of Bilzen van plan was een honderdjarige slaap te genieten en zezen we hen naar het voorbeeld van de naburige gemeente Hoeselt en naar de rusteloze activiteit van Dr. Duchâteau. Of dit een spoorslag betekende weten we niet, maar in elk geval worden thans de koppen in het kanton overal zo wat samen gestoken en schijnt men vast besloten van het kanton Bilzen opnieuw de « Vlaams-nationale buurcht » te maken.

Voor de oorlog kwam men er ooit tot 80 p.c. Vlaams-nationale stemmen. Wat geweest is kon opnieuw worden. Waar we vorige verkiezingen geen kandidaten vonden te Bilzen, Eigenbilzen en Munsterbilzen, zullen er thans wel zijn.

KANTON NEERPELT

Dit kanton waarvan gouwsekreteraris René Evers de spil is zag de stichtingsvergaderingen van de afdelingen Lommel, Achel en Overpelt-Neerpelt waarop Wim Jorissen telkens aanwezig was. Te Overpelt vooral

werd een interessant werkplan voor de eerstvolgende weken uitgewerkt. Te Lommel daarentegen wordt er het felst gedebateerd over de Volksunie. In de grootste gemeente van het arrondissement Tongeren-Maaseik zitten ook de grootste debaters en schrik om publiek voor de Volksunie uit te komen heerst er allermint. Niet te verwonderen dat de Volksunie er met reuzenschreden vooruitgaat. Welke partij ook kan zich in een debat met de Volksunie handhaven?

De volgende kadervergaderingen te Achel en Lommel voorzien op 22 en 23 augustus werden op verzoek van sommige propagandisten verplaatst op DINSdag 27 AUGUSTUS TE LOMMEL en op WOENSdag 23 AUGUSTUS TE ACHEL telkens te 20 uur in het gewoon lokaal. Wim Jorissen en René Evers zullen aanwezig zijn.

OVERPELT

Onze plakgroep plakte en kalkte. In metergrote letters verscheen het woord « Volksunie » op afsluitingen en muurtjes, en talrijke affiches gaven het dorp een uitzicht zoals in de verkiezingsperiode. Dat dit alles niet in de smaak viel van de plaatselijke C.V.P. is licht te begrijpen. Zij reageerde door middel van één van haar leden, tevens K.A.J.-voortrekker, die een vuil werkje mocht opknappen: enkele hakenkruisen plaatsen en onze affiches besmeuren. De getroffen van de repressie weten dus dat de katholieke C.V.P. er nog altijd niet aan denkt het woord van de Paus toe te passen en nog altijd met (katholieke?) haat vervuld is. De C.V.P. zou er ook veel spijt van hebben moesten deze mensen voor haar stemmen...

Overpelt is het enige dorp in Limburg waar men onze leuzen en plakbrieven besmeurt. Dit typeert de geestesgesteldheid van sommige plaatselijke C.V.P.-ers: domme, bekrompen grootsprekers, die van « vrijheid » nog alles moeten leren.

Ondertussen werken wij verder en de volgende verkiezingen zullen uitwijzen dat wij het vertrouwen van vele Overpeltse en Lommelse hebben... Temeer daar het plaatsen van hakenkruisen — 12 jaar na het einde van de oorlog — alle weldenkende mensen met walg vervult. Zulke gemene middelen bezorgt de C.V.P. alleen maar nadeel: we moeten haar in feite dus dankbaar zijn... De dader, kajotterleider, werd voor enkele weken nog veroordeeld en zal binnen enkele weken met de wereldbedevaart van de K.A.J. te Rome gaan bidden voor de wereldvrede...

Vóór een jaar deinst hij er niet voor terug in een plaatselijk K.A.J.-bladje de reeds méér dan 10 jaar overleden oorlogsbuurgemeester te belasteren. Hiervoor is hij trouwens op het matje moeten verschijnen bij de parochieherder. Hij was 8 jaar oud toen de oorlog eindigde, en dus wel degelijk geplaatst om te oordelen over de verhoudingen tijdens de oorlog... Ondertussen mogen ook de getroffen hun bijdrage geven aan het Romefonds om dergelijke kajotters toe te laten op bedevaart te gaan.

Boontje komt nog wel eens om zijn loontje...

KANTON MAASEIK

Het zal onze aanhangers verheugen dat Dr. Jos Molenaers, vecarts, het kantonaal voorzitterschap voor Maaseik op zich genomen heeft. Men kan zich moeilijk een beter kandidaat voorstellen daar hij het gans kanton voortdurend doorkruist en hij de simpatie geniet van de overgrote meerderheid van de boeren en in ruime kringen daarbuiten. Dr. Jos Molenaers is een oud studiemakker van Wim Jorissen. Samen hebben ze hun middelbaar onderwijs doorlopen en ook aan de universiteit te Gent hield de vriendschap stand.

Dr. Jos Molenaers volgde voor het akademisch jaar '48-'49 Wim Jorissen op als Voorzitter van het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond. Zij zullen ook thans samen de strijd verder voeren voor het oude studentenideaal: de ontvoogding en verheffing van het Vlaamse volk.

Ook te Maaseik is de Volksuniepropaganda de organisatie ver vooruit. De stichtingsvergadering van de Volksuniejongeren werd dan ook na een minimum aan voorbereiding een grote meevaller. Meer dan twintig jongeren aanhoorden de uiteenzetting van Wim Jorissen over doel van de Volksunie en taak van de jongeren.

Te Maaseik en in de omringende gemeenten waren ook onze plakkers en kalkers bedrijvig. Onverpoosd verder gewerkt mannen!

KANTON MECHELEN-AAN-DE-MAAS LANAKEN

Net zoals Lommel houdt het Maasland van Maaseik tot Lanaken van debateren. Op maandag 19 augustus te 20 uur vindt te Lanaken, gewoon lokaal, onze derde debatvergadering met Wim Jorissen plaats. Zoals steeds heten we de propagandisten van de C.V.P. op voorhand hartelijk welkom. Dat welkom klinkt even gemeend voor de C.V.P. volksvertegenwoordigers, waarvan we hopen dat ze thans hun propagandisten vergezellen. Er is plaats voor hen allen.

KANTON BORGLOON BERLINGEN

In dit klein dorpje tussen Hoepertingen en Wellen sprak Wim Jorissen voor een publiek van mobilien en landbouwers. Er was een goede belangstelling. Mijnheer pastoor achtte het nuttig vooraf gedurende de hoogmis een oproep te doen tot politieke eenheid onder de Katholieken. Hij stelde de linksen tot voorbeeld die samen het geloof bestreden. Mijnheer pastoor vergat te vermelden dat de Volksunie samen met de C.V.P. het geloof verdedigt. Op dat punt is er éénheid. Hoe hij dan tot de stelling komt dat er maar één christelijke partij mag zijn, begrijpen we niet. Er zijn toch drie linkse partijen: communisten, liberalen en socialist, die alle afzonderlijk deelnemen aan de verkiezingen in de meeste provincies van ons land?

HASSELLT
KADERVERGADERING
OP ZATERDAG 24 AUGUSTUS
TE 19 UUR
HOTEL « WARSON », STATIONSTR.

LIMBURG
VOLKSUNIEJONGEREN
ZATERDAG 24 AUGUSTUS
TE 16 UUR
Hotel Warson, Stationstraat, Hasselt.
Spreeker: Karel Dillen.

KANTON ST-TRUIDEN DURAS

Te Duras bij St-Truiden vond enige tijd geleden op het kasteel een bal plaats met de lakonische vermelding « ten voordele van een Katholiek Initiatief ». De uitnodigingen waren tweetalig wat voor Limburg buiten de mijnstreek reeds een zeldzaamheid is. Er onder stonden de namen van enkele C.V.P. mandatarissen. Naar verluidd was er ongeveer 40.000 fr. winst. Achteraf kwam echter uit dat dit Katholiek Initiatief niets anders gold dan de partijkas van de C.V.P. Waaruit twee zaken te leren vallen: 1) dat de C.V.P. schrik heeft onder haar eigen naam een bal in te richten; 2) dat niet gearzeld wordt waar een mooie benaming als « Katholiek Initiatief » in dit geval geen fraaie inhoud dekte. Tot welke bedenkelijke middelen de C.V.P. haar toevlucht nemen moet. Het commentaar blijft voorbehouden aan onze lezers.

ZEPPEREN

De Patertjes uit Zepperen hebben twee zondagen na elkaar Vlaamse Kermis gehouden. De organisatie was uitstekend vermits ze in handen rustte van Dr. Dirickx en van de heren Stan Doucet en Reimond Mertens. De Patertjes zijn in de omgeving goed gezien en er was veel volk.

Klaarblijkelijk was deze bijval niet naar de zin van de liberalen, want een zekere Johan, waarachter een oud-onderwijzer schijnt schuil te gaan, kreeg de voorpagina van « Vrij Limburg », het ongenietbaar liberaal weekbladje. De man bazelt van bier drinken dat geen zonde is wanneer het bij paters gebeurt alsof met mate drinken ooit zonde zou zijn. Hoe grenzeloos kinderachtig! De Vlaamse Kermis was een geldwinkeltje volgens die blauwselheer. De prijzen waren nochtans slechts normaal en niemand toch was verplicht er heen te gaan. Van twee zaken een, lieve Johan. Ofwel worden alle scholen gelijk behandeld — en dat wilt gij liberalen niet — en dan moeten de paters niet zoeken om steun, ofwel trekt ge hen toelagen af — wat uw ministers doen! — en dan moet ge uw mond houden als de paters financiële hulpmiddelen zoeken. Ook de burgemeester, een zelfstandige en verstandige kerel en dus geen liberaal, moet het ontgelden omdat hij de inrichters hielp. Hij zal wel de laatste zijn om zich te storen aan Johan. Ja Johan, kinderachtige afgunst past allermint bij iemand die dan toch minstens de naam wil hebben van intellectueel. En groen kijken voor een blauwe is alles behalve fraai!

ANTWERPEN

VLAAMS-NATIONALE DOORBRAAKFEESTEN TE ANTWERPEN

Zondag, 27 oktober e.k. wordt een Vlaams-Nationale Hoogdag te Antwerpen.

Die dag organiseert de Vlaamse Kring-Antwerpen, die in december 1955 de onvergetelijke Nationale Hulde aan Pater Stracke inrichtte, grootse feestelijkheden, die o.m. omvatten: een grote feestnamiddag in zaal « Majestic », Carnotstraat, 90, Antwerpen, waarvan Vlaamse komponisten, voordrachtkunstenaars, het Brussels Koor onder leiding van prof. Dr. Amendt, een uitgebreid koperensemble, vendeliërs en verschillende muziekcapellen, hun medewerking verlenen.

Tijdens deze manifestatie zal aan de aanwezige nationalist en buitengewoon belangrijke mededeling gedaan worden.

's Avonds trekt een grote stoet door de voornaamste straten van de stad, waarna tot slot een jeugdfest plaats vindt.

Een uitgebreid inrichtend comité werd samengesteld, waarin de beste en actiefste elementen uit de vijf Vlaamse provincies zitting hebben.

's Morgens vindt te Mortsel de jaarlijkse Heilige Mis ter nagedachtenis van wijlen Bruno de Winter plaats te 11 uur in de Sint-Teresiakerk.

Alle andere inlichtingen zijn te verkrijgen bij dhr Ward Rolus, voorzitter van de Vlaamse Kring, Antwerpsestraat, 150, Mortsel (tel. 49.99.91 en 33.85.65).

IN MEMORIAM

Te Antwerpen overleed de heer Mark Slaets, de bekende Vlaamse industrieel. Zijn heengaan zal door allen, die hem van nabij gekend hebben, ten zeerste betreurd worden.

Te Borgerhout overleed Mevrouw Van Mol-Vanderplas, moeder van onze vriend Herman.

Aan de families Slaets en Van Mol bieden wij onze oprechte deelneming aan in het onherstelbaar verlies dat hen trof.

OOST-VLAANDEREN

GENT: VAN 10 - 11 - 14 EN 21 JULI

De op 10 juli gehouden elfjuli viering, van het plaatselijk IJzerbedevaartcomité, zag onze militanten aan het werk, die met sukses ons blad « De Volksunie » aanboden. Honderden uitnodigingen voor onze volksvergadering te Antwerpen werden eveneens verspreid, wat ook gebeurde de volgende dag, op de officiële 11 juli viering van het Gentse stadsbestuur. Welk een verschil echter, zo van publiek als van program! Franse liederen en Amerikaanse zedenverwildering, werden ons zelfs op Vlaandere hoogdag niet onthouden. Terecht vragen we ons met Rodenbach af « Waar is der ouderen fierheid nu gevaren? ». Ween echter niet van spijt Vlaams-nationalisten, maar vecht en werkt verbeteren, dag-in, dag-uit, opdat de ware, trouwe, volkse aard opnieuw ingang zou vinden bij gans ons volk. Ontmasker de valse profeten, zoals het gebeurde op de dag van het Vlaams verdriet. Tientallen wetdsdienaars kwamen er weerom bij te pas om de amnestiebriefjes in de omgeving van het Gents sportpaleis te verwijderen. De katholieke jeugd mag met het brandend uitzuiveringsvraagstuk niet in aanraking komen. Dat ondervonden we op de dag van het verdriet voor de zoveelste keer. De uitlatingen en de verveeldheid van zovele daar aanwezige proosten van K.A.J. en B.J.B. bij het amnestiegeroep, spraken boekdelen. Opnieuw maakten ze ons duidelijk, wat kristelijke eenheid, C.V.P.-eenheid, voor ons nationalist, betekenen wil. Daarvoor past maar één antwoord: van die boer geen eieren meer! Maar steeds en overal zullen we daar zijn om hun schijnheilige halfslachtigheid aan te klagen en hun nalatigheid inzake de repressie-oplossing aan de kaak te stellen.

Zo gebeurde het ook op 21 juli, toen O'Gust De Schrijver, de grote verantwoordelijke voor de haterlijke anti-Vlaamse repressie-wetgeving, en met hem verscheidene vooraanstaanden, als een verwijtend Mané — Tekel — Phares, een amnestieëls op hun besproken bidstool in de kerk vonden.

Geen rust zullen we hen gunnen, de schijnheilige profeten en aanstokers, van het tweede schrikbewind!

Geen rust, zolang geen recht is geschied, het onrecht uitgeroerd en amnestie verleend!

Hou zee.

Die van Gent.

DE VOLKSUNIE — 3^e JAARGANG — 17 AUGUSTUS 1957 N° 16

REDAKTIE:

Mr Van der Elst, Hoofdredakteur, Beisgemstr. 20, N.O.Heembeek (Brussel)
Drs Wim Jorissen, redaktiesekretaris, Beethovenstraat 16, Anderlecht.
Tel. (02)21.84.21 Alle briefwisseling voor blad op dit adres sturen.

Beheer: Kartuizersstraat 58, Brussel.

Jaarabonnement: 100fr. Halfjaarlijks: 50fr. van nu tot einde '57: 50 fr.
Steunabonnement: 200 fr. (minimum) Losse nummers: 5 Fr.

Alle stortingen voor het blad op postgiro 54.45.46, W. Jorissen, Brussel.
De Volksunie verschijnt de eerste en derde zaterdag van de maand.

Verantwoordelijk voor uitgave en opstel: Mr H. Wagemans, Stefaniestr., 14, Antwerpen.